

บทความวิจัย

เรื่อง การวิเคราะห์ลักษณะตัวละครหลักในการ์ตูนเรื่องยอดนักสืบจิ๋ว โคนัน : มุมมองจากจิตวิทยา

โดย

นางสาว นิสาลศ ศรีพรัตน์

รหัสนักศึกษา 05550512

เสนอ

อาจารย์พัฒนาสุขะ

บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษารายวิชา 450 109 การศึกษาเอกเทศ

สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2558

รายวิชา 450 109 การศึกษาเอกเทศ

หัวข้อสารนิพนธ์การวิเคราะห์ลักษณะตัวละครหลักในการ์ตูนเรื่องยอดนักสืบจิ๋ว โคนัน:

มุมมองจากจิตวิทยา

ชื่อนักศึกษานางสาวนิสาชล ศรีพรัตน์รหัสนักศึกษา 05550512

อาจารย์ที่ปรึกษาอาจารย์พิพัฒน์ สุขะ

สาขาวิชาเอเชียศึกษาคณะอักษรศาสตร์มหาวิทยาลัยศิลปากรวิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์

ปีการศึกษา2558

คำสำคัญทฤษฎีจิตวิทยา พฤติกรรมตัวละคร ยอดนักสืบจิ๋ว โคนัน

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีจุดประสงค์คือศึกษาลักษณะพฤติกรรมตัวละคร

และวิเคราะห์หาสาเหตุและปัจจัยที่ส่งผลต่อลักษณะของตัวละครในการ์ตูนเรื่องยอดนักสืบจิ๋ว โคนัน

ผลการศึกษาพบว่าตัวละครหลักในเรื่องมีพฤติกรรมที่แตกต่างกันออกไป

แต่ละพฤติกรรมที่แสดงออกสอดคล้องกับการเลี้ยงดูและปลูกฝังที่ตัวละครแต่ละตัวได้รับ

และทุกพฤติกรรมสามารถอธิบายได้ด้วยมุมมองทางจิตวิทยาว่าพฤติกรรมเหล่านั้นเกิดขึ้นได้อย่างไร

ซึ่งบางพฤติกรรมมีมุมมองทางจิตวิทยาหลายแบบที่นำมาอธิบายได้

กิตติกรรมประกาศ

บทความทางวิชาการเล่มนี้สำเร็จได้ด้วยความเมตตาช่วยเหลืออย่างดียิ่งของอ.พิพัฒน์ สุยะ
ผู้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาที่คอยให้คำชี้แนะ คำปรึกษา และความช่วยเหลือในหลายอย่าง
อีกทั้งยังคอยช่วยแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ
ของบทความทางวิชาการเล่มนี้มา โดยตลอดจนกระทั่งลุล่วงไปได้ด้วยดี ด้วยเหตุนี้
ข้าพเจ้าจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

นอกจากนี้ ข้าพเจ้ายังขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่
และพี่สาวที่คอยสนับสนุนและให้กำลังใจตลอดมา
ขอบคุณพี่น้องและเพื่อนๆที่ส่งเสริมให้บทความวิจัยนี้สำเร็จไปได้ด้วยดี และขอขอบคุณ อ.โกโซ
อาโอยามา ผู้แต่งการ์ตูนเรื่องยอดนักสืบจิ๋ว โคนัน
ที่เขียนการ์ตูนดีๆออกมาให้ข้าพเจ้าได้ศึกษาและนำมาเป็นส่วนหนึ่งในบทความวิจัยเล่มนี้

หากบทความวิจัยเล่มนี้เป็นประโยชน์อันใดแก่ผู้อ่านในโอกาสข้างหน้า
ข้าพเจ้าขอขอบคุณความดีทั้งหมดนี้ให้แก่ผู้มีพระคุณที่กล่าวมาข้างต้น

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ข
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
บทนำ.....	1
พฤติกรรมตัวละครในการ์ตูนเรื่อง ยอดนักสืบจิ๋ว โคนัน.....	11
ทฤษฎีจิตวิทยาบุคลิกภาพ.....	20
ทฤษฎีจิตวิทยาและพฤติกรรมตัวละคร.....	26
สรุป.....	30
บรรณานุกรม.....	31
ประวัติผู้วิจัย.....	33

บทที่ 1

บทนำ

ปัจจัยที่ทำให้การ์ตูนได้รับความนิยม

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การ์ตูนเป็นสื่อที่ได้รับความนิยมมากในกลุ่มคนหลายกลุ่ม โดยเฉพาะเยาวชน

ความนิยมของการ์ตูนมาจากปัจจัยหลายๆอย่าง เช่น เนื้อหาที่น่าสนใจ

ผู้แต่งที่มีชื่อเสียงมีคนติดตามผลงานจำนวนมาก หรือบุคลิกตัวละครหลักที่มีลักษณะเฉพาะตัว

ตัวเอก คือบุคคลที่เป็นศูนย์กลางของเรื่อง และมักถูกกล่าวถึงในฐานะที่เป็น ตัวละครหลัก ของเรื่อง

เรื่องจะดำเนินตามและมักจะมุ่งความสนใจไปที่ตัวเอก (หรือบางครั้งเป็นกลุ่มของตัวเอก)

บ่อยครั้งที่เรื่องเล่าด้วยมุมมองของตัวเอก และถ้าในกรณีที่มีการเล่าเรื่องไม่ได้เป็นแบบการบรรยายแบบบุรุษที่

1 ความรู้สึกนึกคิดและการกระทำของตัวเอกมักถูกแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนมากกว่าตัวละครอื่นๆ

ตัวเอกมักเป็นตัวละครที่มีการเปลี่ยนแปลงหรือพัฒนาการ

แม้ว่านวนิยายจะมีศูนย์กลางอยู่ที่เหตุการณ์หรือตัวละครอื่นๆ

ตัวเอกจะเป็นตัวละครที่มีพลวัตและมักจะทำให้นิยายคลี่คลายไปในทิศทางที่นำไปสู่บทสรุปหลักของชิ้นงาน

นั้น และมักทำให้ผู้อ่านเกิดความชื่นชมหรือความสนใจได้

ตัวเอกนั้น ไม่จำเป็นต้องเป็นวีรบุรุษของเรื่อง ผู้ประพันธ์หลายคนเลือกเล่าเรื่องจากมุมมองของตัวละคร

ที่อาจไม่ใช่ศูนย์กลางของเรื่อง แต่อยู่ในฐานะที่จะแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องราวนั้น อย่างไรก็ตาม

บ่อยครั้งกว่าที่เรื่องจะเกี่ยวข้องกับตัวเอก แม้ว่าตัวเอกจะไม่ได้สร้างวีรกรรมอะไรในเรื่องนั้น

แต่การกระทำของตัวเอกก็สำคัญต่อการดำเนินเรื่อง

นอกจากนี้ตัวเอกกับผู้บรรยายไม่จำเป็นต้องเป็นตัวละครเดียวกัน ทั้งคู่อาจเป็นตัวละครเดียวกันได้

แต่แม้กระทั่งผู้บรรยายบุรุษที่หนึ่งก็ไม่จำเป็นต้องเป็นตัวเอก เนื่องจากผู้บรรยายนั้นอาจแค่รำลึกเรื่องราว

โดยไม่จำเป็นต้องอยู่ในเหตุการณ์จริงเช่นเดียวกับผู้ฟัง

การแบ่งประเภทของตัวละครไม่ควรแบ่งตามลักษณะที่ชอบเรียกกันว่าพระเอก , นางเอก

หรือผู้ร้ายตัวโกง หากแต่ควรแบ่งตามลักษณะบทบาท และความสำคัญของตัวละครที่ปรากฏในเรื่องนั้น ๆ

ซึ่งแบ่งออกได้เป็น

1. ตัวละครเอก (principal or main character) คือ
ตัวละครที่มีบทบาทสำคัญในการดำเนินเรื่อง
หรือคือตัวละครที่เป็นศูนย์กลางของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งหมด เป็นตัวละครที่มีข้อขัดแย้ง
ข้อขัดแย้งดังกล่าวนี้อาจเกิดขึ้นภายในใจของตัวละครเอง
หรือจะขัดแย้งกับตัวละครอื่นหรือขัดแย้งกับสิ่งที่ไม่เป็นตัวตน เช่น พลังธรรมชาติ
หรือระบบสังคมก็ได้
2. ตัวละครประกอบ (subordinate or minor character)
คือตัวละครที่มีบทบาทรองลงไปจากตัวละครเอก
เป็นตัวละครที่ทำให้เรื่องราวหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ
ที่เกี่ยวข้องกับตัวละครเอกเคลื่อนไหวไปสู่จุดหมายปลายทาง
ตัวละครประกอบบางตัวอาจมีบทบาทเด่นพอ ๆ กับตัวละครเอกก็ได้
แต่มักจะเป็นฝ่ายตรงกันข้ามกับตัวละครเอก

จิตวิทยา คือ ศาสตร์แห่งพฤติกรรมของมนุษย์ วิชาจิตวิทยามุ่งที่จะเข้าใจในพฤติกรรมของมนุษย์
มุ่งที่จะทำนายพฤติกรรมของมนุษย์ และเมื่อมีความจำเป็นก็มุ่งที่จะเปลี่ยนพฤติกรรมของมนุษย์อีกด้วย
(เดโซ สวานานนท์, 2526 : 126)

ตัวละครทุกตัวมีความสำคัญในการดำเนินเรื่องไม่เว้นแม้แต่ตัวประกอบ
เพราะหากขาดตัวใดตัวหนึ่งไปเนื้อเรื่องก็จะไม่สมบูรณ์ ในการอ่านผู้อ่านมักสนใจพฤติกรรมตัวละคร
หากตัวละครใดมีบทบาทหรือพฤติกรรมดึงดูดใจผู้อ่านก็จะทำให้หนังสือเรื่องนั้น ได้รับความนิยมไปด้วย
การกล่าวถึงภูมิหลังของตัวละครจะทำให้ผู้อ่านเข้าใจว่าเหตุใดตัวละครจึงมีพฤติกรรมเช่นนี้
และหากตัวละครใดมีพฤติกรรมในทางที่ดีก็จะเป็นต้นแบบที่ดีให้กับเยาวชนในการดำรงชีวิตได้หากผู้เขียน
นำหลักจิตวิทยาประกอบในการสร้างตัวละครก็จะทำให้ตัวละครนั้นมีมากเป็นมนุษย์มากขึ้นไปด้วย

ยอดนักสืบจิ๋วโคนัน เป็นการ์ตูนประเภทลึกลับ โดยถ่ายทอดผ่านตัวเอกที่เป็นนักสืบมัธยมปลาย ชื่อ
คุโดชิเงอิจิ ด้วยนิสัยของนักสืบที่ชอบสังเกต เขาได้ติดตามชาย 2
คนที่แต่งกายด้วยสีดำตลอดทั้งชุดและมีพฤติกรรมที่น่าสงสัย เขาเรียกชายกลุ่มนั้นว่า "ชายชุดดำ"
ในระหว่างการติดตามคุโดถูกจับได้ เขาถูกกลุ่มชายชุดดำกรอกยาพิษหมายเอาชีวิต
เป็นโชคดีของเขาที่ยาพิษอยู่ในช่วงการทดลองยาจึงไม่ส่งผลแก่ชีวิต
แต่มันทำให้เขาตัวหดเล็กกลายเป็นเด็กประถมอีกครั้งและเปลี่ยนชื่อเป็น เอโดงาวา โคนัน
คนที่รู้ความจริงว่าเขากลายเป็นเด็กมีเพียง ดร.อาคาสะเท่านั้น
ดร.อาคาสะช่วยผลิตของที่ช่วยในการสืบสวนและจับคนร้าย จากนั้น โคนันได้ไปอยู่กับ โมริ รัน

เพื่อนสนิทตั้งแต่วัยเด็กที่มีพ่อชื่อ โมริ โคโงโร่ ซึ่งเป็นนักสืบเพื่อค้นหาความจริงเกี่ยวกับกลุ่มชายชุดดำ ถึงแม่พ่อของรันจะเป็นนักสืบแต่เป็นนักสืบที่ไร้ความสามารถ โคนันจึงช่วยพ่อของรันในการสืบสวนคดีต่างๆ โดยไม่ให้ใครรู้และใช้ของวิเศษของ ดร.อาคาสะในการสืบสวนคดี โคนันช่วยให้พ่อของรันเป็นนักสืบที่ประสบความสำเร็จทำให้มีคดีเกิดขึ้นรอบตัวเขาอยู่บ่อยๆ เขาหวังที่จะให้คดีที่เกิดขึ้นมีส่วนเกี่ยวข้องกับชายชุดดำบ้างเพื่อเปิดโปงความจริงเกี่ยวกับองค์กรชุดดำและหายาถอนพิษที่ทำให้เขากินร่างเดิมได้

ยอดนักสืบจิ๋ว โคนัน ได้รับความนิยมนไปทั่วโลกเพราะมีเนื้อเรื่องที่น่าสนใจติดตาม และมีตัวละครหลักที่มีบุคลิกหลากหลายซึ่งมีการพัฒนาทางอารมณ์เหมือนคนจริงๆ ในสถานการณ์หนึ่งจะมีอารมณ์หนึ่ง แต่ในอีกสถานการณ์ที่ต่างออกไปก็จะมีอารมณ์ที่ต่างออกไปเช่นกัน ทำให้ผู้อ่านมีความรู้สึกร่วมไปกับตัวละครด้วย

จากความน่าสนใจดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยต้องการศึกษาและวิเคราะห์ลักษณะตัวละครหลักในเรื่องยอดนักสืบจิ๋ว โคนัน การพัฒนาบุคลิกภาพรวมถึงสาเหตุและปัจจัยที่ส่งผลต่อลักษณะตัวละคร

1.2 จุดประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาลักษณะตัวละครหลักในการ์ตูนเรื่องยอดนักสืบจิ๋ว โคนัน
2. เพื่อศึกษาสาเหตุและปัจจัยที่ส่งผลต่อลักษณะของตัวละคร

1.3 ขอบเขตของการศึกษา

ศึกษาตัวละครหลักในการ์ตูนเรื่องยอดนักสืบจิ๋ว โคนัน โดยสนใจลักษณะของตัวละคร พฤติกรรมที่แสดงออกผ่านมุมมองจิตวิทยา และสะท้อนผ่านการพัฒนาบุคลิกภาพของตัวละคร

1.4 วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการ์ตูนเรื่องยอดนักสืบจิ๋ว โคนัน
2. ศึกษาตัวละครหลัก

3.วิเคราะห์ลักษณะตัวละคร

4.เรียบเรียงผลการศึกษารูปแบบของบทความวิจัย

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.ทำให้ทราบถึงลักษณะของตัวละครหลัก

2.ทำให้ทราบถึงการพัฒนาบุคลิกภาพของตัวละคร

3.ทำให้ทราบถึงสาเหตุและปัจจัยที่ส่งผลต่อลักษณะของตัวละคร

1.6 เอกสารหนังสือที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

เอกสารที่ใช้เป็นกรอบความคิดในการวิจัย ได้แก่ การรู้หนังสือจิตบำบัด การศึกษาคำสอนผ่านวัฒนธรรม ความขัดแย้งในตัวคุณ พัฒนาการของมนุษย์ ลักษณะนิสัยของราคะจิต ลักษณะตัวละคร และการวิเคราะห์ตัวละคร

1.6.1 เอกสารเกี่ยวกับคำสอนจิตบำบัด

ศักดา วิมลจันทร์ (2549) เขียนหนังสือเรื่อง “คิดแก้ให้ถึก” กล่าวถึงซิกมุนด์ฟรอยด์ นักจิตวิเคราะห์ เจ้าของทฤษฎีที่ว่าพฤติกรรมทั้งหลายของมนุษย์มีแรงขับมาจากเรื่องเพศ ได้เขียนบทความเรื่อง “ปฏิภาณและความสัมพันธ์กับจิตใต้สำนึก” มีใจความโดยสังเขปกล่าวถึงความแตกต่างระหว่างอารมณ์ขั้นที่มีเจตนาจะให้ความบันเทิงที่ไม่กระทบใคร กับอารมณ์ขั้นประเภทเสียดสี ที่มักจะใช้ภาพเขียนอย่างหยาบๆและบิดเบี้ยว ซึ่งหมายถึงการดู ในสมัยของฟรอยด์คำว่าคำสอนยังไม่เป็นที่ยอมรับในทางวิชาการจึงต้องใช้คำอธิบายลักษณะแทนชื่อ ฟรอยด์คิดว่าแรงกระตุ้นในทางก้าวร้าวของบุคคลจะผ่อนคลายลงได้อย่างปลอดภัย ถ้าเขามีโอกาสหัวเราะให้กับเรื่องที่ไม่คาดคิด หรือสถานการณ์บางอย่างที่สังคมไม่ยอมรับ สิ่งปรากฏให้เห็นได้ชัดคือการดู

ข้อคิดนี้ของฟรอยด์จึงได้เกิดนัยว่าการ์ตูนได้เป็นส่วนหนึ่งที่มีประโยชน์แก่สังคมมากขึ้น
ก่อนให้เกิดความเจริญเติบโตและมีการพัฒนาอุตสาหกรรมการ์ตูนเป็นจำนวนมาก

1.6.2 เอกสารเกี่ยวกับการศึกษการ์ตูนผ่านวัฒนธรรม

นับทอง ทองใบ (2550) เขียนหนังสือเรื่อง “นิกรชนบแอนิเมชัน เอกลักษณะของ ฮายาโอะ มิยาซากิ
นักฝันแห่งตะวันออก” กล่าวถึงคุณสมบัติของการ์ตูนประการหนึ่งคือ
เป็นสื่อที่สร้างความสนใจได้ง่ายเพราะมีจุดดึงดูดในด้านความเคลื่อนไหว และสีสันที่น่าสนใจในตัวเอง
จึงทำให้เข้าถึงคนทุกเพศทุกวัย โดยเฉพาะเข้าถึงเด็กได้ง่ายกว่าสื่ออื่นๆ
ซึ่งจากพื้นฐานความคิดนี้ทำให้การ์ตูนตอบสนองความต้องการกลุ่มเป้าหมายที่เป็นเด็กมากกว่าผู้ใหญ่
โดยการสร้างเรื่องราวอย่างตรงไปตรงมา เพื่อสื่อสารไปยังคนดูให้เข้าใจตรงกัน

การ์ตูนเป็นวัฒนธรรมที่คนทั่วประเทศ ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ยอมรับ
ไม่ตีกรอบว่าเป็นเพียงเรื่องราวของเด็กเท่านั้น ดังนั้นจึงสร้างเรื่องราวที่สะท้อนชีวิตมนุษย์อย่างลึกซึ้ง
การถ่ายทอดปัญหาด้านวัฒนธรรมที่น่าเบื่อ นำเสนอผ่านการ์ตูนเปิดทางให้เด็กๆก้าวเข้ามายอมรับได้ง่ายขึ้น
ขณะเดียวกันก็เชื่อเชิญให้ผู้ใหญ่ที่มองว่าการ์ตูนเป็นเพียงสื่อของเด็กหันมาสนใจสื่อชนิดนี้มากขึ้นด้วย
ดังนั้นการ์ตูนจึงเป็นสื่อการเรียนรู้ที่ช่วยสอนเรื่องราวความรู้ในด้านหลายๆด้านและเข้าถึงผู้คนได้โดยง่าย
การสะท้อนแนวความคิดจึงสามารถถ่ายทอดผ่านการ์ตูน

1.6.3 เอกสารเกี่ยวกับความขัดแย้งในตัวคุณ

พลวัต (2531) เขียนหนังสือเรื่อง “แก้ปัญหาชีวิตด้วยจิตวิทยา”
กล่าวถึงจิตใจของคนเราแบ่งออกเป็น 2 ภาคใหญ่ๆ คือ จิตใต้สำนึก และ จิตสำนึก
ในจิตใต้สำนึกนั้นแบ่งออกเป็น 2 ส่วนอีกเช่นกัน ส่วนที่ใหญ่กว่าทำหน้าที่เกี่ยวกับอารมณ์
และส่วนที่เล็กกว่า ซึ่งเป็นอัตโนมิติ ทำหน้าที่ควบคุมการทำงานโดยอัตโนมิติของร่างกาย เช่น การหายใจ
การเต้นของหัวใจ การควบคุมอุณหภูมิภายในร่างกาย เป็นต้น
ส่วนที่เป็นอัตโนมิตินี้ไม่เคยหยุดการทำงานเลย トラบใดที่คุณยังมีชีวิตอยู่ ซึ่งก็เหมือนกับ
กับส่วนที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับอารมณ์ จิตใต้สำนึกทั้งสองส่วนนี้
ถูกโปรแกรมขึ้นมาจากประสบการณ์ต่างๆของคุณ เหตุการณ์ที่ก่อให้เกิดความเจ็บปวด และการกระทำต่างๆ
ที่เกิดขึ้นซ้ำๆ บ่อยๆ ทั้งหมดนี้หล่อหลอมเข้าเป็นตัวคุณ อย่างที่คุณกำลังเป็นอยู่
อีกทั้งยังทำหน้าที่พัฒนาร่างกายให้ทำงานสอดคล้องกัน และสร้างกลไกในการปกป้องตนเองให้แก่คุณด้วย

มันยังประเมินค่าทางสุนทรีย์ต่างๆ ให้คุณ ช่วยคุณแก้ปัญหา และตีความกับศิลปะ ดนตรี และบทกวีต่างๆ
 เพื่อคุณ มันคือส่วนที่สร้างสรรค์ของคุณ จิตสำนึก คือ ส่วนที่ถือว่าเป็นปัญญาและเป็นปากเป็นเสียง
 ให้กับจิตใจ มันฝึกตนเองให้ "คิด" อยู่ตลอดเวลา ถ้าคุณเคยลองพยายามห้ามส่วน "ปัญญา"
 นี้ไม่ให้คิดอะไรเลย คุณจะรู้ว่ามันเป็นไปไม่ได้ เพราะคุณมีอันต้องคิดอะไรก็มีอะไรสักอย่าง
 ในตอนที่กำลังตื่นอยู่เสมอ ถ้า "จิตใต้สำนึก" กับ "จิตสำนึก" ของคุณทำงานไม่สอดคล้อง อะไรจะเกิดขึ้น?
 ความขัดแย้งก็อยู่ในตัวคุณนะสิ และส่วนที่รู้ตัว คือ
 ส่วนที่เป็นปัญญาก็มักจะต้องเป็นฝ่ายแพ้เกือบจะทุกครั้งทีเดียว

1.6.4 เอกสารเกี่ยวกับพัฒนาการของมนุษย์

สุวี ธิวะแพทย์ (2549) เขียนหนังสือเรื่อง "จิตวิทยาทั่วไป" กล่าวถึงพัฒนาการ (Development)
 ในทางจิตวิทยา หมายถึง กระบวนการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นตลอดช่วงอายุของคน (Life Span)
 ทั้งทางด้านร่างกายหรือพฤติกรรมไม่ว่าทางเจริญงอกงาม (Positive) หรือเสื่อมสลาย (Negative)
 หรือแม้แต่สถานะที่ไม่เป็นความเจริญหรือเสื่อมลง (Neutral)
 อาจกล่าวได้ว่าเป็นสถานะหยุดนิ่งหรือคงที่ชั่วคราว เพื่อรอการเปลี่ยนแปลงในทิศทางต่อไป

กระบวนการหลัก 3 ประการที่ส่งผลต่อพัฒนาการ (Three Major Influence that Affect Development)

Santrock (1997) กล่าวว่า การเปลี่ยนแปลงพัฒนาการนั้นเป็นผลจากองค์ประกอบ 3 ประการ ได้แก่

1.กระบวนการทางชีววิทยา (Biological Processes)

เป็นการเปลี่ยนแปลงทางสรีรวิทยาตามธรรมชาติของแต่ละบุคคล เช่น ยีน (Genes)
 ที่ได้รับการถ่ายทอดมาจากพ่อแม่ พัฒนาการทางสมอง น้ำหนัก ส่วนสูง การกระทำที่อาศัยทักษะทางร่างกาย
 (Motor Skills) หรือแม้แต่การเปลี่ยนแปลงฮอร์โมนในช่วงวัยรุ่น สิ่งเหล่านี้
 เป็นอิทธิพลทางด้านชีวภาพที่ส่งผลต่อพัฒนาการ

2.กระบวนการทางด้านความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Processes)

เกี่ยวข้องทางด้านความคิด เซวณปัญญา ภาษา เช่น
 การที่เด็กมองตามนโยบายที่เขวอนเป็นสภาพการณ์ที่เกิดการรับรู้จากสิ่งเร้าที่มากระตุ้นการประสมคำเป็นปร

ะโยชน์สั้นๆก่อให้เกิดความเข้าใจทางภาษา การแก้ปัญหาโจทย์คณิตศาสตร์

การจินตนาการหรือคาดเดาเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นต่อไปนี้ สิ่งเหล่านี้สะท้อนถึงกระบวนการคิด ซึ่งเป็นพัฒนาการ

3. กระบวนการทางอารมณ์ในสภาพสังคม (Sociomotional Processes)

เป็นการเปลี่ยนแปลงทางด้านอารมณ์ บุคลิกภาพ เพื่อสร้างสัมพันธภาพต่อบุคคลอื่นๆ หรืออาจกล่าวได้ว่า เป็นการปรับตัวหรือการมีปฏิสัมพันธ์ต่อสังคมนั่นเอง เช่น การยิ้มของทารก การตอบสนองการสัมผัสจากมารดา เป็นสื่อสัมพันธ์แทนภาษา ความก้าวร้าวของเด็กในการเล่นกับเพื่อน การกล้าแสดงออกที่เหมาะสม (Assertive) ของเด็กหญิง หรือการไปร่วมงานรื่นเริงของวัยรุ่น สิ่งเหล่านี้ล้วนแสดงถึงกระบวนการพัฒนาเกี่ยวกับอารมณ์ เพื่อการปรับตัวให้เหมาะกับสังคมหรือสภาพการณ์

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่า

กระบวนการดังกล่าวมีความเกี่ยวข้องกันอย่างยิ่งและมีอิทธิพลต่อพัฒนาการของบุคคลดังกล่าว เช่น

กระบวนการแสดงอารมณ์ทางสังคม มีผลต่อการปรับพฤติกรรมด้านความรู้ความเข้าใจ

และกระบวนการทางด้านความรู้ความเข้าใจ

จะมีส่วนส่งเสริมหรือหยุดยั้งพฤติกรรมทางอารมณ์ในสังคมและขณะเดียวกันกระบวนการทางชีววิทยาจะมีผลต่อความรู้ความเข้าใจ เป็นต้น

1.6.5 เอกสารเกี่ยวกับลักษณะนิสัยของราคะจิต

อนุสรณ์ จันทพันธ์ และ บุญชัย โกศลธนากุล (2546) เขียนหนังสือเรื่อง “จิต ๖ : ศาสตร์ในการอ่านใจคน” กล่าวถึงคนที่มีลักษณะราคะจิตจะเป็นผู้ที่ลุ่มหลงในรูป รส กลิ่น เสียง และสัมผัส จิตมีความประณีตละเอียดอ่อน และระลึกถึงความสุขที่ได้รับจากผัสสะทั้งห้าอยู่ทุกลมหายใจ ไม่เคยเบื่อและพร้อมจะแสวงหาสิ่งเหล่านั้น ไม่ว่าจะยากเย็นแสนเข็ญเพียงใดก็ตาม

คนจิตนี้สนใจในเรื่องรูปลักษณ์ จะเป็นคนแต่งตัวเก่ง ดูเก๋และดูเท่ น่าชวนมอง เตะตาตะใจ เป็นคนยิ้มแย้มแจ่มใส มีบุคลิกดี มีมาด เพราะมีแรงสติค่อนข้างสูง

จึงสามารถควบคุมอริยาบถของร่างกายตัวเองได้ค่อนข้างครบถ้วน อย่างเช่น

ถ้ายืนก็จะรู้ว่าต้องวางตำแหน่งเท้าเช่นไร ตำแหน่งมือจะสูงต่ำมากน้อยแค่ไหน หลังต้องเหยียดตรง

จะยิ้มประมาณไหนถึงจะออกมาดูดีดูน่ารักและดูมีมาด ในทางกลับกัน ก็จะชอบคนที่มีบุคลิกดีเป็นสำคัญ ชอบความสวยงามของสิ่งของและสถานที่ จะชอบไปสถานที่ที่สวยงามและหรูหรา ส่วนจะมีสาระหรือประเทืองปัญญาหรือไม่ไม่ใช่เรื่องสำคัญ จะหลีกเลี่ยงความสกปรก ความไม่สวยงามของรูปลักษณ์ ไม่ว่าจะเป็นคนหรือสถานที่

แต่คนกลุ่มนี้มักสติหลุด ควบคุมจิตใจไม่ค่อยได้ หากไปเจอเพศตรงข้ามที่มีรูปลักษณ์ดี จะมีอาการยิ้มหวาน ตายิ้ม หรือไม่กี่จิริตจะก้านต่างๆออกมาอย่างเด่นชัด

1.7 สื่อออนไลน์ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

1.7.1 สื่อเกี่ยวกับลักษณะตัวละคร

จิรกิจ ศิริวัชรณะตระกูล กล่าวถึงการกำหนดลักษณะนิสัยของตัวละคร มี 2 วิธีคือ

1.ตัวละครที่มีลักษณะไม่ซับซ้อน (Flat Character)

คือตัวละครที่ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อให้เป็นตัวแทนความคิด หรือคุณลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งเพียงอย่างเดียว เช่น เป็นคนดี ใจดี หรือซื่อสัตย์ เป็นต้น

สำหรับตัวละครที่มีลักษณะไม่ซับซ้อนและยังมีลักษณะพิเศษประจำตัวจนกลายเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว เช่น เป็นแม่เลี้ยงใจยักษ์ ตำรวจใจดี หรือเป็นตัวละครที่ให้อารมณ์ขันในเรื่อง

2.ตัวละครที่มีลักษณะซับซ้อน (Round Character)

คือตัวละครที่ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อให้มีนิสัยคล้ายกับบุุคคลทั่วไป

ตัวละครลักษณะนี้ผู้แต่งมักจะไม่นำโดยตรงว่ามีลักษณะนิสัยอย่างไร

ผู้อ่านต้องศึกษาจากส่วนประกอบอื่นๆ เช่น ศึกษาจากคำพูด การกระทำ

การปฏิบัติตัวต่อตัวละครอื่นแล้วนำมาตัดสินว่า

ตัวละครนั้นมีนิสัยเช่นไรและเพราะเหตุใดตัวละครลักษณะนี้จึงมีลักษณะคล้ายบุคคลในชีวิตจริง

และมีส่วนช่วยให้เรื่องบันเทิงคดีมีลักษณะสมจริงยิ่งขึ้น

1.7.2 สื่อเกี่ยวกับการวิเคราะห์ตัวละคร

กฤษกร กล่าวถึง **(Characterization)** การวิเคราะห์ตัวละคร ไว้ว่า

คนเขียนบทจะต้องเห็นภาพตัวละครดังนี้

1). **Appearance** คือรูปร่างหน้าตาของตัวละคร เช่น สวย หล่อ พิกัด ตัวดำ ขาว ผมหยิก แขนยาว ขาสั้น รวมไปถึงลักษณะการแต่งตัวของตัวละคร ซึ่งคนเขียนจะต้องเห็นรายละเอียดเหล่านี้เป็นภาพเลย และต้องเห็นภาพเหล่านี้ของตัวละครทุกตัว ไม่ใช่เห็นแค่เฉพาะพระเอกนางเอก

2). **Background** คือภูมิหลังของตัวละคร เช่น ตัวละครที่มีนิสัยเห็นแก่ตัว มักจะมาจากครอบครัวที่แตกแยก

3). **Point of View** คือมุมมองทัศนคติของตัวละคร เช่น เกลียดใน “ปลายเทียน” มีนิสัยร้ายแรง ทั้งๆที่ภูมิหลัง มาจากครอบครัวที่ล้มละลาย แต่ชอบช่วยเหลือคน เพราะว่าพ่อแม่ไม่ได้เลิกกัน และพ่อแม่ไม่ได้ทารุณต่อลูก ยังเป็นพ่อแม่ที่รักลูก เกลียดจึงไม่ขาดความรัก แถมยังมีน้ำใจ มองโลกในแง่ดี หรืออย่างอังศุมารินทร์ ซึ่งเป็นคนที่ก้าวร้าว แข็งกระด้าง เพราะภูมิหลังคือพ่อแม่หย่าร้าง ต้องอยู่ในสวนกับแม่และยาย ซึ่งเป็นผู้หญิงทั้งหมด ต้องทำงานหนักมาก เลยต้องแข็งกระด้าง

นอกจากนี้มุมมอง หรือ Point of view ของตัวละครแต่ละตัว นอกจากจะแตกต่างกันที่ภูมิหลังแล้ว ยังมีปัจจัยอื่นๆอีก เช่น อายุ เพศ สภาพแวดล้อมที่ตัวละครต้องพบเจอ เช่น ตัวละครนักเรียนหญิงที่เรียนโรงเรียนช่างกล ก็มักจะมีความคิดและการทำกิจกรรม ที่แตกต่างจากนักเรียนหญิงที่มาจากโรงเรียนหญิงล้วน ตัวละครที่อายุต่างกัน ก็จะมีมุมมองที่ต่างกัน ซึ่งรายละเอียดเหล่านี้คนเขียนบทต้องไม่ละเลย เพราะยิ่งเก็บรายละเอียดได้มากเท่าไร ภาพของตัวละครก็จะยิ่งชัดเจนขึ้น

หลังจากที่วิเคราะห์ตัวละคร (โดยใช้หลักทั้ง3ข้อแล้ว) ก็จะนำไปสู่การสร้าง Dialogue (บทสนทนา) หรือ Monologue (บทพูดคนเดียว เช่น การบรรยายความเป็นมาของตัวเอง)

แต่ Monologue จะไม่ใช่พรีอ เพราะคนเราจะไม่มีใครพูดคนเดียวในชีวิตจริง ถ้าจะใช้ก็จะใช้สั้นมากๆ แต่ปัจจุบันแทบไม่ใช้เลย แต่ยังคงพบได้ตามละครวิทยุ เพราะฉะนั้น Character ตัวละครจะไม่มีทางเหมือนกัน เพราะคนอาชีพเดียวกัน ยังไม่เหมือนกันเลย หรือพี่น้องที่กลานตามกันมา ถูกเลี้ยงมาในครอบครัวเดียวกัน เรียน โรงเรียน เดียว พื้นฐานเหมือนกันทุกอย่าง ก็ยังต้องมี Character ที่ต่างกัน ในรายละเอียด ซึ่งจะทำให้การสร้าง Dialogue จะต้องต่างกันตาม Character ดังนั้นก่อนสร้าง Dialogue ต้องทำ Characterization (โดยใช้หลักทั้ง 3 ข้อ) ให้ดี และให้ละเอียดเสียก่อน

ถ้าใส่ Dialogue ไม่ตรง Character ตัวละครตัวนั้นจะเสียเลย ถือเป็นการฆ่าตัวละคร และอาจจะทำให้เสียทั้งเรื่องเลยก็เป็นได้ ถ้าเป็นตัวละครที่มีผลต่อเรื่องมากๆ เช่นนางเอกเป็นหมอ แต่พูดจาแบบโสเภณี พูดคำคำคำ

เทคนิคการสร้างสถานการณ์(Situation) ดังได้กล่าวแล้วว่า Situation เกิดจากความขัดแย้ง(Conflict) เพราะฉะนั้นเมื่อเรามี Theme, Plot และ Character แล้ว เราจะต้องสร้าง Conflict และจะต้องมีทุกฉาก คือในแต่ละฉากจะต้องมี Conflict ซึ่งจะ使人สนใจ เช่นถ้าเรามีตัวละครที่หล่อมาก ดูเป็นผู้ดี แล้วตัวละครตัวนี้เดินอยู่ในสวน เดินไปเรื่อยๆ ไม่มีจุดหมาย คนก็จะไม่ดู หรือเบื่อจนต้องเลิกดู

แต่ถ้าเดินไปแล้วเกิดไปเหยียบเศษแก้ว มีเลือดออกมาจากเท้า ตัวละครนั่งลงด้วยสีหน้านิ่งเฉย
ราวกับไม่รู้สึกเจ็บปวดใดๆ แล้วก็เอามือลูบที่แผลเบาๆ แล้วแผลและเลือดก็ค่อยๆ จางหายไป
ราวกับไม่เคยเกิดเหตุการณ์เมื่อสักครู่มาก่อน

เท่านี้คุณก็อาจจะอยากดูต่อแล้วว่าชายหนุ่มคนนี้เป็นใคร เพราะฉะนั้น Conflict จะอยู่ที่ว่าเอามือลูบแผลแล้ว
แผลหาย และ Situation ที่ตัวละครตกลงกันว่าจะไปที่ไหนที่หนึ่งแล้วก็ขับรถไป เริ่มถ่ายให้เห็นตั้งแต่ถอยรถ
รถติด ไปเรื่อยๆ จนถึงที่หมาย เอารถเข้าจอด แล้วค่อยเดินไปปฏิบัติภารกิจ (Mission) แบบนี้ถือว่ายืดเรื่อง
โดยไม่จำเป็น เพราะเขียนแล้วว่าตัวละครตกลงว่าจะไปกัน แล้วก็ตัดไปถึงที่หมาย
หรือเป้าหมายเพื่อทำภารกิจนั้นได้เลย

ละครหลังข่าวทุกวันนี้จะฉายประมาณ 12-15 ตอนๆ ละ 2 ชม . ใน 1 ตอนจะมี 7
เบรก(Break) เพราะฉะนั้นใน 1 เบรกจะมี 8-10 ฉาก ดังนั้นใน 1 ตอนจะมี 60-70 ฉากโดยประมาณ
ซึ่งจะตกประมาณ 1000 ฉากต่อละคร 1 เรื่อง และในละคร 1 ตอนจะเขียนบทประมาณ 40
หน้ากระดาษ A4 โดยใช้ตัวหนังสือ size16

ตัวละครเมื่อมีเป้าหมาย ก็จะเกิด Mission (ภารกิจ) เช่น
คุณเขาวรินต้องการชุดทอง(เป้าหมาย) ก็จะหาทางชุดทอง โดยไปบอกนักข่าว
นักการเมือง (การไปบอกก็คือ Mission)

1.7.3 บทบาทหรือบุคลิกภาพของตัวละคร

การกำหนดบทบาทของตัวละครมี 2 วิธีคือ

1.ตัวละครที่มีบทบาทคงที่ (Static Character) คือตัวละครที่มีบุคลิกคงที่ตลอดเรื่องตั้งแต่ต้นจนจบ
ตอนเปิดเรื่องมีลักษณะนิสัยอย่างไร ตอนจบเรื่องก็ยังมีลักษณะนิสัยเช่นนั้น เช่น แม่ช้อยในเรื่องสี่แผ่นดิน
เป็นตัวละครที่สร้างอารมณ์ขันให้แก่ผู้อ่านตลอดทั้งเรื่อง เป็นต้น

2.ตัวละครที่มีบทบาทไม่คงที่ (Dynamic Character) คือตัวละครที่ปรับเปลี่ยนนิสัย บุคลิกลักษณะ
และทัศนคติไปตามประสบการณ์หรือสภาพจิตใจได้เมื่อมีเหตุอันสมควร หรืออาจกล่าวได้อีกอย่างหนึ่งว่า
สิ่งแวดล้อมเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้บุคลิกภาพของตัวละครเปลี่ยนแปลงไป

ตัวละครประเภทนี้จึงเป็นหัวใจสำคัญของเรื่องสั้นประเภทเน้นตัวละคร

เพราะนิสัยใจคอของตัวละครที่เปลี่ยนแปลงไปนั้นจะช่วยสร้างโครงเรื่องไปในตัวด้วย เช่น

บุคลิกของตัวละครเอกในเรื่องสั้นเรื่อง “ความในใจของกระดุกกระเซ้” ของ วัฒน์วรรลยางกูร คือ “ผม”

ที่เปลี่ยนความคิดและการกระทำจากคนที่เห็นแก่ตัวกลายเป็นคนที่มีความคิดและการกระทำแบบคนที่เห็นแ
ก่ส่วนรวม เป็นต้น

จากการทบทวนเอกสารดังกล่าว

ทำให้ผู้วิจัยทราบว่าหัวใจของการ์ตูนคือเป็นสื่อที่สร้างอารมณ์ขันให้ผู้อ่านได้

ทั้งการ์ตูนที่ให้ความบันเทิงและการ์ตูนเสียดสี ตามข้อมูลของ ศักดา วิมลจันทร์ (2549 : 2)

และสามารถเข้าถึงคนหลายกลุ่มได้โดยเฉพาะเยาวชนที่สนใจการ์ตูนมากกว่าวัยอื่นๆ เพราะการ์ตูนมีสีสัน และเนื้อเรื่องที่น่าสนใจตาม ตามข้อมูลของ นันททอง ทองใบ (2550 : 97) การ์ตูนเป็นสื่อที่เข้าถึงได้ง่าย

สามารถศึกษาได้ทั้งการ์ตูนที่ได้รับการตีพิมพ์และสื่อการ์ตูนออนไลน์ซึ่งการ์ตูนทุกเรื่องก็จะมีตัวละครที่มีลักษณะเฉพาะต่างกัน แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ ตัวละครที่มีลักษณะไม่ซับซ้อน (Flat Character)

และตัวละครที่มีลักษณะซับซ้อน (Round Character) ตามข้อมูลของ จิรกิจ ศิริวัฒนระตระกูล (2558)

และกฤษกร (2550) กล่าวว่าจะสามารถแบ่งแยกตัวละครได้จากการวิเคราะห์โดยใช้รูปลักษณ์ ภูมิหลัง

และทัศนคติของตัวละครเมื่อวิเคราะห์โดยใช้หลัก 3 ข้อแล้ว ก็จะนำตัวละครไปสู่บทสนทนาและบทบาท

ตามลำดับ ตัวละครทั่วไปมักจะมีลักษณะนิสัยคล้ายคลึงกับมนุษย์

ซึ่งมีพัฒนาการทางจิตวิทยาที่สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 หลัก คือ กระบวนการทางชีววิทยา (Biological

Processes) กระบวนการทางด้านความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Processes)

และกระบวนการทางอารมณ์ในสภาพสังคม (Sociomotional Processes) ตามข้อมูลของ สุวรี ศิวะแพทย์

(2549 : 13) แม้จะแบ่งพัฒนาการเป็น 3 หลัก แต่แต่ละตัวละครจะมีการแสดงออกที่ต่างกัน เช่น

คนที่สนใจในรูปลักษณ์ก็จะชอบคนที่มีบุคลิกดีเป็นสำคัญ แต่มักเป็นคนสติหลุด ตามข้อมูลของ อนุสรณ์

จันทพันธ์และบุญชัย โกศลธนากุล (2550 : 16)

แต่จิตใต้สำนึกและจิตสำนึกจะต้องควบคู่ไปด้วยกันเพื่อให้เกิดปัญญา ตามข้อมูลของพลวัต (2531 : 30)

อนึ่งการวิเคราะห์ตัวละครจากมุมมองจิตวิทยายังมีไม่มากนัก

ผู้วิจัยจึงประสงค์ที่จะศึกษาการวิเคราะห์ตัวละครหลักในการ์ตูนเรื่องยอดนักสืบจิ๋ว โคนัน

เพื่อให้เห็นพฤติกรรมของตัวละครที่แสดงการกระทำต่างๆ โดยใช้มุมมองจากจิตวิทยา

บทที่ 2

พฤติกรรมตัวละครในการ์ตูนเรื่อง ยอดนักสืบจิ๋ว โคนัน

2.1 คูได้ชินอิจิ (เอโดกาว่า โคนัน)

คูได้ชินอิจิเป็นนักเรียนมัธยมปลายมีนิสัยชอบการสืบสวนสอบสวน เขามักเข้าไปพัวพันกับคดีต่างๆ ตั้งแต่เด็ก และช่วยตำรวจในการไขคดีมากมายเข้าจึงคิดว่าเขาคือยอดนักสืบมัธยมปลาย

วันหนึ่งเขาไปพบกับกลุ่มชายชุดดำที่น่าสงสัย ด้วยนิสัยชอบสอดส่องเห็นของเขา เขาตามกลุ่มชายชุดดำไปและพบกับการเจรจาที่น่าสงสัยเข้า

ในขณะที่เขาเฝ้าดูพฤติกรรมของชายเหล่านั้นก็มีกลุ่มของชายชุดดำอีกคนหนึ่งเข้ามาทางด้านหลังเขา และตีเขาจนสลบไป พวกนั้นกรอกยาพิษ APTX 4869 เขาหมายเอาชีวิตและทิ้งศพของเขาไว้ก่อนจะหนีไป แต่แล้วเมื่อคูได้ชินอิจิตื่นขึ้นมา เขาต้องพบกับร่างกายที่ผิดปกติไป

คือร่างกายของเขาหดเล็กลงราวกับกลับไปเป็นเด็กประถมอีกครั้ง เขาต้องปกปิดเรื่องที่เขายังไม่ตายไว้ และบอกความจริงกับผู้ใหญ่ที่นับถือเพียงคนเดียว คือ ดร.อาคาสะ ฮิโรชิ นักประดิษฐ์ที่อยู่ข้างบ้านเขา และเปลี่ยนชื่อเป็น เอโดกาว่า โคนัน ดร.อาคาสะจึงส่งโคนันไปอยู่กับโมริ รัน ที่มีพ่อเป็นนักสืบและเป็นเพื่อนวัยเด็กของชินอิจิ เพื่อตามสืบกลุ่มคนร้ายมาดำเนินคดี

พฤติกรรมการสืบสวน

คูได้ชินอิจิชื่นชอบการสืบสวนมาตั้งแต่เด็กเพราะมีพ่อเป็นนักเขียนนิยายแนวลึกลับ สืบสวนสอบสวน ทำให้เขาได้อ่านนิยายที่พ่อแต่งและชอบการสืบสวนตั้งแต่นั้นมา แต่เขากลับไม่อยากเป็นนักเขียนตามพ่อ

เพราะบางครั้งพ่อของเขาก็ได้มีส่วนเข้าไปร่วมคลี่คลายคดีกับทางตำรวจ และเป็นบุคคลที่ตำรวจให้ความไว้วางใจ เขาได้มีโอกาสหลายครั้งในการติดตามพ่อไปร่วมคลี่คลายคดี และเมื่อต้องกลายเป็นเอโดกาว่า โคนัน เขาได้มีโอกาสไปอยู่ร่วมกับ โมริ รันและ โมริ โคโกโร่พ่อของรันที่เป็นนักสืบ โคนันหวังว่าเขาจะมีโอกาสได้ทำคดีเกี่ยวกับชายชุดดำบ้าง แต่โคโกโร่เป็นนักสืบที่ไม่มีงานเลย โคนันจึงต้องคอยช่วยโคโกโร่ในการสืบสวนคดี โดยใช้สิ่งประดิษฐ์จาก ดร.อาคาสะเป็นตัวช่วย

พฤติกรรมการกล้าแสดงออก

เพราะต้องอยู่ในร่างเอโดกาว่า โคนันซึ่งเป็นเด็กประถม เขาจึงไม่ได้รับความไว้วางใจจากตำรวจอีกด้วย ดังนั้นเมื่อเขาคลี่คลายคดีได้ เขาจึงต้องอาศัยสิ่งประดิษฐ์จาก ดร.อาคาสะ เพื่อช่วยในการชี้ตัวคนร้าย โคนันใช้ร่างของผู้ที่อยู่ในเหตุการณ์เป็นตัวกลาง และคนที่ถูกใช้ร่างบ่อยที่สุดคือ โมริ

โคโกโร่โดยการยิงเข็มยาสลบรูปนาฬิกา เมื่อเป้าหมายหมดสติลง

โคนันจึงใช้เครื่องแปลงเสียงรูปหุกระต่ายเพื่อเลียนเสียงของโคโกโร่เพื่อใช้ในการคลี่คลายคดี จนไสบาระ
ไอ เขื่อที่กินยา APTX 4869 เหมือน โคนันและเป็นอีกหนึ่งคนที่รู้ว่าโคนันคือชินอิจิได้กล่าวว่

“นิสัยบ้านักสืบมาจากพ่อ ส่วนการกล้าแสดงออกใช้เสียงคนนั้นที่คนนี้ที่มาจากแม่สินะ”

(ยอดนักสืบจิ๋ว โคนัน เล่ม40)

โดยปกติโคนันจะยิงปืนยาสลบและแปลงเสียงเป็นโคโกโร่

แต่ในตอนหนึ่ง โคนันยิงปืนยาสลบพลาดถูกเข้าใส่โซโน โกะแทน ด้วยเหตุที่เข็มยาสลบมีเพียงเล่มเดียว

โคนันจึงต้องใช้เสียงโซโน โกะและเลียนลักษณะการพูดแบบผู้หญิงเพื่อคลี่คลายคดี

“ละ..ฉัน ฉันรู้ความจริงหมดแล้วนะ การคลี่คลายคดีจะเริ่มขึ้นต่อไปนี่”

โคนันรู้สึกเคอะเขินเมื่อต้องพูดด้วยเสียงของโซโน โกะ

(ยอดนักสืบจิ๋ว โคนัน เล่ม5)

พฤติกรรมความกระตือรือร้น

ด้วยลักษณะนิสัยของโคนันที่ชื่นชอบการสืบสวนสอบสวน

ทำให้ทุกครั้งที่มีคดีเกิดขึ้นเขาไม่เคยปฏิเสธที่จะช่วยคลี่คลายคดีเลย

กลับกระตือรือร้นและตื่นเต็นที่มีคดีเกิดขึ้นซะอีก เขาไม่เคยหวาดกลัวว่าจะเจอกับอันตรายเลย

และยอมที่จะเสี่ยงอันตรายทุกครั้ง เมื่อโมริ

โคโกโร่ได้รับการจ้างวาน โคนันจะเกลี้ยกล่อมเพื่อให้พาเขาไปด้วย ดั่งบทสนทนาต่อไปนี้

“ถ้าผมกับพีรัน ไปด้วย จะดูเหมือนครอบครัวไปเที่ยวนะอะ เขาจะได้ไม่สงสัย”

(ยอดนักสืบจิ๋ว โคนัน เล่ม15)

ในตอนหนึ่งที่เด็กผู้หญิงโดนลักพาตัวไป และโคนันไขปริศนาได้ว่าเด็กคนนั้นถูกซ่อนไว้ที่ใด

โคนันกระตือรือร้นในการไปช่วยนำตัวเด็กคนนั้นกลับมา ด้วยความที่เป็นเหตุฉุกเฉิน

โคนันจึงที่สุนัขที่เลี้ยงในบ้านของเด็กคนนั้นเพื่อออกตามหาเด็กหญิงอย่างไม่ลังเล

(ยอดนักสืบจิ๋ว โคนัน เล่ม 2)

2.2 โมริ รัน

โมริ รันเป็นเพื่อนตั้งแต่สมัยเด็กของคุ โคชิโนอิชิ เป็นเพื่อนต่างเพศที่สนิทที่สุดของกันและกัน
 พ่อแม่ของรันแยกกันอยู่ ส่วนรันต้องอยู่กับพ่อมาตั้งแต่เด็ก
 รันเรียนคาราเต้มาตั้งแต่เด็กจนปัจจุบันเป็นแชมป์คาราเต้ระดับจังหวัด

พฤติกรรมความเข้มแข็งและอ่อนแอ

แม้ภายนอกรันจะเป็นคนที่เข้มแข็งเพราะมักจะ ไม่แสดงความอ่อนแอให้ใครเห็นง่ายๆ แม้แต่ชิชิกิ
 โซโน โกะเพื่อนสนิทที่สุด
 รันก็จะแสดงออกว่าตนเข้มแข็งเสมอและไม่เคยร้องไห้ให้โซโน โกะเห็นเลยแม้แต่ครั้งเดียว
 แต่ในบางครั้งที่ไม่มีใครเห็นรันกลับแสดงความอ่อนไหวออกมา

“เป็นรันนี่ดีจังเลยนะ เข้มแข็งตลอดเวลาเลย” โซโน โกะพูดก่อนจะเพลอกลับไป

“ถ้าฉันเข้มแข็งจริงๆ ก็ดีนะสิ” รันคิดในใจ น้ำตาค่อยๆ ไหลออกมา

(ยอดนักสืบจิ๋ว โคนัน เล่ม38)

ด้วยความเป็นห่วงและคิดถึงชินอิจิที่หายไปตลอดเวลา
 แต่รัน ไม่รู้เลยว่า โคนันที่อยู่ใกล้ๆ ตัวก็คือชินอิจิ
 จึงได้แสดงความอ่อนแอและร้องไห้ให้โคนันได้เห็นดังบทสนทนาต่อไปนี้

“ถ้าโคนันเป็นชินอิจิก็ดีสินะ”

(ยอดนักสืบจิ๋ว โคนัน เล่ม37)

พฤติกรรมความรักเพื่อน

ชิชิกิ โซโน โกะ เพื่อนสนิทของรันเป็นคุณหนูลูกมหาเศรษฐี มีเงินทองมากมาย
 แต่รัน ไม่เคยคิดเอาเปรียบโซโน โกะเลย ในตอนหนึ่งของเรื่องรันยกเลิกทริปที่จะไปเที่ยวกับโซโน โกะ
 เพราะค่าใช้จ่ายเดือนนี้มีจำกัด ชินอิจิจึงกล่าวว่า

“โซโน โกะเป็นลูกคุณหนู ก็ให้ยัมนั้นออกค่าใช้จ่ายให้สิ”

“ฉันจะไม่เอาเปรียบโซโน โกะเด็ดขาด เพราะฉันอยากเป็นเพื่อนกับเขาไปตลอดชีวิต”

(ยอดนักสืบจิ๋ว โคนัน เล่ม39)

ในบางครั้งที่โซโน โกะตกอยู่ในอันตราย รันจะทำทุกวิถีทางที่จะช่วยโซโน โกะให้ได้
เมื่อรันพบว่าโซโน โกะถูกทำร้าย รันจะใช้การเอาตัวจัดการคนร้ายอย่างเต็มที่โดยไม่กลัวอันตราย

(ยอดนักสืบจิ๋ว โคนัน เล่ม23)

พฤติกรรมความเป็นห่วงผู้อื่น

รันมีนิสัยที่ขี้เกรงใจและมักจะเป็นห่วงคนอื่นอยู่เสมอ
ดังนั้นในเวลาที่ยานพบกับไอบาระที่เป็นคนนึงๆ รันจึงอยากจะทำมิตรภาพที่ดีด้วย
รันจึงชวนไอบาระคุยตลอดเวลาที่อยู่ใกล้กัน
แต่เพราะไอบาระเป็นคนที่ยากจนกว่าโลกส่วนตัวสูงจึงปฏิเสธรันทุกครั้ง
แต่รันก็ยังอยากสร้างมิตรภาพกับไอบาระอยู่ดี ในตอนหนึ่งที่ไอบาระป่วยจึงนอนพักผ่อนอยู่ที่บ้าน
แม้รันจะมีธุระที่ต้องไปทำกับโซโน โกะแต่ก็ยังอดเป็นห่วงไอบาระไม่ได้
จึงต้องมาช่วยดูแลไอบาระและทำข้าวต้มให้

“นี่จ้า..พี่ทำข้าวต้มไขร้อนๆมาให้แล้ว...อ้าว..ไอจิ้งยังไม่ตื่นอีกหรอ.. โคนันคงจะ
ถ้าไอจิ้งตื่นแล้วอย่าลืมให้ทานข้าวต้มด้วยนะจ๊ะ..พี่ต้องรีบไปทำธุระก่อน”

(ยอดนักสืบจิ๋ว โคนัน เล่ม41)

2.3 โมริ โคโกโร่

โมริ โคโกโร่เป็นพ่อของโมริ รัน เคยเป็นตำรวจก่อนที่จะมาเป็นนักสืบเอกชนมีภรรยาชื่อ คิซึกิ เอริน
ทนายสาวเจ้าระเบียบ
โคโกโร่เป็นนักสืบจอมเช่ซ่าในเวลาที่ไม่มียานเขามักจะดูแลแข่งม้าหรือดูคอนเสิร์ตโอกิโนะ โยโกะ
นักร้องในดวงใจของเขา เพราะความไม่เอาไหนของโคโกโร่
รันซึ่งเป็นลูกสาวจึงต้องจัดการงานบ้านเองทุกอย่างเสมือนเป็นแม่บ้านตั้งแต่ยังสาว

พฤติกรรมความลำเอียง

โคโกโร่มักจะมีนิสัยเชื่อซ่าไม่เหมาะสมกับการเป็นนักสืบ และมักจะปล่อยคนร้ายตัวจริงให้ลอยนวลด้วยการมองข้ามความจริงที่ปรากฏ เขามักคลั่งคลายคดีผิดๆ ทำให้ผู้บริสุทธิ์ต้องเป็นผู้ต้องสงสัย และทำให้คนร้ายหลอกลวงข้อสงสัย โดยเฉพาะผู้ต้องสงสัยที่เป็นสาวสวย จนสุดท้ายโคนันต้องใช้สิ่งประดิษฐ์ของ ดร.อาคาสะ คลั่งคลายคดีเกือบทุกครั้งดังบทสนทนาต่อไปนี้

“สารวัตรครับ ผมคิดว่าคุณชิซึกะไม่ใช่คนร้ายหรอกครับ”

“ทำไมนายคิดงั้นล่ะ”

“ก็แหม..คนสวยๆอย่างนั้นจะเป็นคนร้ายได้ยังไงล่ะครับบบบ”

(ยอดนักสืบจิ๋ว โคนัน เล่ม28)

พฤติกรรมความเป็นพ่อ

แม้โคโกโร่จะไม่เอาไหนในเรื่องการงาน แต่หากรันโดนทำร้ายเขาจะทำหน้าที่พ่อปกป้องลูกสาวเพียงคนเดียวอย่างเต็มที่ เขาไม่ถูกกับชินอิจิเพราะชินอิจิเป็นนักสืบเหมือนกันและชินอิจิยังมีท่าทีสนิทสนมกับรันเกินกว่าเพื่อน ในเวลาที่ชินอิจิอยู่กับรันเขาจะคอยกันท่าเสมอ

“นี่รัน..ระวังๆ ไอ้หนุ่มนักสืบนั่นหนอยก็ดิ้นะ..พ่อไม่ไว้ใจมัน”

(ยอดนักสืบจิ๋ว โคนัน เล่ม22)

ในตอนหนึ่งที่รันโดนลักพาตัวไปโคโกโร่ได้ปกป้องรันลูกสาวคนเดียวอย่างเต็มที่

“หนอย..ถ้ารันเป็นอะไรไปละก็..ฉันไม่ปล่อยแกไว้นะ”

(ยอดนักสืบจิ๋ว โคนัน เล่ม17)

พฤติกรรมรักความยุติธรรม

แม้ในเกือบทุกตอนโคโกโร่ไม่เคยคลั่งคลายคดีเองได้เลย แต่มีบางตอนที่เขาคลั่งคลายคดีได้เอง ซึ่งในตอนเหล่านั้นจะมีเพื่อนสมัยเรียนของเขาปรากฏทุกครั้ง

แม้คนร้ายจะเป็นเพื่อนของเขาและโดนขอร้องไม่ให้บอกความจริงกับตำรวจแต่เขาก็พร้อมเปิดเผยความจริงด้วยตัวเอง ไม่ยอมให้เพื่อนทำเรื่องผิดศีลธรรมอีก

“โกโรโจ้ง..เธอเป็นนักสืบที่ตำรวจไว้ใจ..เธอจะช่วยฉันหน่อยไม่ได้หรือ”

คนร้ายที่เป็นเพื่อนกับโกโกโรกล่าวเพื่อให้เขาช่วยทำให้พ้นผิด

“ไม่ได้หรือกนะยูกิจัง..แม้จะเป็นเธอ..แต่ฉันก็ทำไม่ได้จริงๆ”

(ยอดนักสืบจิ๋ว โคนัน เล่ม37)

2.4 ฮัตโตริ เฮย์จิ

ฮัตโตริ เฮย์จิเป็นนักสืบมัธยมปลายเช่นเดียวกับชินอิจิ เฮย์จิเป็นนักสืบที่มีชื่อเสียงในคันไซ จนมีฉายาว่า คูได้แห่งตะวันออก และเฮย์จิแห่งตะวันตก

ในตอนแรกเฮย์จิต้องการวัดทักษะความเป็นนักสืบกับชินอิจิจึงเดินทางมาทำทายชินอิจิจึงโตเกียว แต่เมื่อมาถึงบ้านชินอิจิก็พบว่าชินอิจิไม่อยู่ จึงเดินทางไปสำนักงานนักสืบของโกโกโร ก็พบเข้ากับ โคนัน เด็กที่มีความฉลาดเหมือนผู้ใหญ่ ซึ่งในขณะนั้นมีคดีเข้ามาพอดี ทั้งเฮย์จิ โคนัน รัน และโกโกโรจึงเดินทางไปเพื่อคลี่คลายคดี

ในระหว่างการสืบสวนนั้นเฮย์จิพบพฤติกรรมที่น่าสงสัยของโคนัน คือเขาดูฉลาดเกินเด็กระดับทั่วไป ทำให้เขาสงสัย และตามสืบ จนได้รู้ความจริงว่า โคนันคือชินอิจิที่ตัวหดเล็กลง

พฤติกรรมความใจร้อน

เฮย์จิเป็นคนอารมณ์ร้อนและมักแสดงออกมาตรงๆ ทำให้สถานการณ์แย่งขึ้น เขาคุ้นเคยง่าย เมื่อมีสิ่งใดที่ทำให้ไม่พอใจก็จะตอบโต้ด้วยวิธีที่รุนแรง และเมื่อคลี่คลายคดีได้ก็จะระบายตัวตัวคนร้ายทันที โดยไม่ไตร่ตรองก่อน ทำให้บางครั้งการคลี่คลายคดีของเขาผิดไป

ในตอนหนึ่งที่คนร้ายเป็นคนคันไซแต่แสรังพูดโตเกียวเพื่อกลบเกลื่อนความจริง โคนันจึงแสรังพูดภาษาคันไซผิดเพี้ยนเพื่อล่อคนร้ายให้เผยตัวออกมาต่อว่าโคนัน เพราะคนคันไซมีจิตสำนึกรักภาษาถิ่นของตัวเองแต่กลับเป็นเฮย์จิเองที่โมโห

“พอได้แล้ว!..นี่นายเห็นว่าภาษาคันไซเป็นเรื่องสนุกนักหรือไง”

(ยอดนักสืบจิ๋ว โคนัน เล่ม58)

พฤติกรรมความอยากเอาชนะ

จากที่กล่าวไว้ข้างต้นว่าในตอนหนึ่งของเรื่องที่เขาเดินทางมาทำทนายชินอิจิถึงโตเกียว เพราะความอยากเอาชนะและอยากเป็นนักสืบมัธยมปลายอันดับหนึ่งในญี่ปุ่น ซึ่งในตอนนั้นชินอิจิไม่อยู่จึงทำให้โคนันต้องรับบทเป็นตัวแทนของชินอิจิ เพราะ โคนันอ้างว่าสามารถติดต่อชินอิจิและเล่าเรื่องราวให้ชินอิจิคลี่คลายคดีทางโทรศัพท์ได้ ในครั้งนั้นเขยจิสามารถคลี่คลายคดีได้ก่อน แต่ด้วยความไม่รอบคอบ ทำให้ขาดหลักฐานในการชี้ตัวร้ายแต่ถึงอย่างนั้นเขาก็ยังเลือกที่จะคลี่คลายคดีออกไป คนร้ายพ้นข้อสงสัยเพราะหลักฐานไม่เพียงพอ เขยจิจึงรู้สึกไม่ชอบชินอิจิมากขึ้น ไปอีก ทั้งๆที่เป็นเพราะพฤติกรรมตัวเองแท้ๆ

(ยอดนักสืบจิ๋ว โคนัน เล่ม10)

2.5 ดร.อาคาสะ ฮิโรชิ

ดร.อาคาสะ ฮิโรชิ เป็นนักประดิษฐ์ที่อยู่ข้างบ้านของชินอิจิ ชินอิจิรู้จักกับดร.อาคาสะมาตั้งแต่เด็ก ทำให้เขาสนิทกันมาก และเป็นคนแรกที่โคนันบอกความลับเรื่องที่เขากลายเป็นเด็ก ดร.อาคาสะมีความลับที่มีแต่เพียงชินอิจิเท่านั้นที่รู้ คือเขามีไฟที่กั้นและมีขงอกออกมา 1 เส้น ดร.อาคาสะมักจะประดิษฐ์ของหลายอย่างและมักจะล้มเหลวเสมอ แต่ก็ยังพอมีสิ่งประดิษฐ์บางอย่างที่ประสบความสำเร็จ เช่น อุปกรณ์นักสืบของโคนัน

พฤติกรรมความรักเด็ก

เพราะโคนันกลายเป็นเด็กจึงทำให้เขามีเพื่อนที่เป็นเด็กประถมอีกหลายคน 1
 ในนั้นมาอาศัยอยู่กับดร.อาคาสะที่บ้านด้วย
 ในวันหยุดพวกเขาเด็กๆมักจะมาเล่นที่บ้านดร.อาคาสะหรือถ้าเป็นหยุดยาวก็จะไปแคมป์ปิ้งกัน
 อาจเพราะเขาไม่มีลูกหลานจึงเอ็นดูเด็กเหล่านี้เหมือนลูกหลานแท้ๆ

“เอาล่ะทุกคนแยกย้ายกันไปหาพินนะ..ฉันกับหนูโอะจะเตรียมอุปกรณ์ครัวเอง”

(ยอดนักสืบจิ๋ว โคนัน เล่ม40)

พฤติกรรมการพยายาม

แม้สิ่งประดิษฐ์ของดร.อาภาสะจะล้มเหลวบ่อยครั้ง แต่เขาก็ไม่เคยย่อท้อและสร้างสิ่งประดิษฐ์ใหม่ๆเสมอ ในตอนหนึ่งเขาสร้างสิ่งประดิษฐ์ที่เป็นที่กล่าวขานกันทั่วทั้งเมือง คือ ทรอปีคอลเรนโบว์ คือระเบิดที่ใช้ระเบิดตึกร้างและจะมีแสงออกมาเป็นเรนโบว์ ในตอนนั้นมีคนมาดูสิ่งประดิษฐ์นี้เป็นจำนวนมากและได้รับคำตอบแทนที่สูง เป็นสิ่งประดิษฐ์ที่ดร.อาภาสะภูมิใจที่สุด

“ทุกคนช่วยกันนับถอยหลังให้ทรอปีคอลเรนโบว์นะครับ 3..2..1”

(ยอดนักสืบจิ๋ว โคนัน เล่ม52)

2.6 ไสวาระ ไอ(มียาโนะ ชิโฮ)

ไสวาระ ไอ เป็นเพื่อนเด็กประถมของโคนัน และเป็นคนที่ได้รับยา APTX 4869 เช่นเดียวกัน เธอเคยเป็นสมาชิกองค์กรที่โคนันเรียกว่าชายชุดดำ ครอบครัวของเธอทั้งหมดทำงานให้กับองค์กร แต่พี่สาวของเธอโดนฆ่า พ่อแม่เธอจึงอยากหันหลังให้องค์กร พ่อแม่ของเธอจึงถูกองค์กรฆ่า มียาโนะ ชิโฮ โคนันจับไปในห้องทดลอง เพราะเธอเป็น 1 ในผู้พัฒนา APTX 4869 เธอจึงกินยาที่เธอแอบไว้หลังฆ่าตัวตาย แต่มันกลับให้ผลลัพธ์เหมือนกรณีโคนัน คือร่างกายเธอกลับไปเป็นเด็กอีกครั้ง เธอจึงหนีออกมาจากองค์กรและไปหาชินอิจิเหยื่อที่ได้รับยาเหมือนกัน และเธอคิดว่าชินอิจิยังไม่ตาย แต่เมื่อไปที่บ้านชินอิจิกลับไม่พบใคร เธอหมดสติลง ดร.อาภาสะ มาพบเข้าจึงนำเธอมาเลี้ยงดู ในที่สุดเธอกับ โคนันก็ร่วมมือกันสืบเรื่ององค์กร

พฤติกรรมการไม่น่าไว้วางใจ

แม้ในตอนนี้เธอจะได้รับการรักษาเหมือนโคนัน และโคนันคิดว่าเธอเป็นพวกเดียวกัน แต่เธอมีความลับหลายอย่างที่ไม่ว่าใครเปิดเผย ทั้งเรื่องชื่อจริง อายุ และองค์กรที่ว่าเป็นองค์กรเพื่อพัฒนาอะไรกันแน่ ในหลายครั้งที่ไสวาระทำตัวน่าสงสัย เหมือนเธอรู้อะไรบางอย่างแต่ไม่บอกให้ใครได้รู้ แต่โคนันก็คิดว่าเธอเป็นเพื่อนที่มีชะตากรรมเดียวกัน

“นี่เธอ..เธออายุเท่าไรกันแน่” โคนันถามด้วยความสงสัย

“ 84 ปี” ไสวาระตอบอย่างไม่ใส่ใจ

(ยอดนักสืบจิ๋ว โคนัน เล่ม23)

พฤติกรรมความหวาดกลัว

ในตอนแรก ไสวาระเป็นนักวิทยาศาสตร์หนึ่งในองค์กรชุดดำ เมื่อพ่อแม่ และพี่สาวเธอถูกองค์กรฆ่าตาย เธอจึงหลบหนีออกมา หากมีเหตุการณ์หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับชายชุดดำ เธอจะสามารถรับรู้ได้เหมือนมีญาณ เธอจะอ้างว่าเธอได้กลิ่นของความชั่วร้าย และเมื่อมีกลิ่นของความชั่วร้ายปรากฏขึ้น เธอจะมีท่าทีที่หวาดกลัวอย่างชัดเจน

“ไม่นะ..พวกมันจะรู้ว่าฉันอยู่ที่นี้ไม่ได้” ไสวาระคิดในใจ เหงื่อแตกพลั๊กและใจเต้นแรง

“ฉันจะไม่ให้พวกมันทำอะไรเธอได้หรอก” โคนันกระซิบเบาๆ

(ไยยอดนักสืบจิ๋ว โคนัน เล่ม44)

พฤติกรรมการเสแสร้ง

ทุกครั้ง ไสวาระจะทำที่เขินขำไม่สมกับเป็นเด็ก ทุกคนจึงคิดว่าเธอมีความคิดเป็นผู้ใหญ่ ในบางครั้งเธอ โคนันดู แม่ในใจเธอจะไม่ได้รู้สึกอะไรแต่เธอกลับแสดงออกด้วยการร้องไห้เหมือนเด็ก เพื่อหลบเกลื่อนไม่ให้คนอื่นสงสัย ในบางครั้งเธอก็ทำให้ไร้เดียงสาเหมือนเด็ก จน โคนันสงสัยว่าคนอย่าง ไสวาระก็เล่นละครตบตาคนอื่นเป็นเหมือนกัน

“นี่แม่หนู..รู้มัยว่ามันอันตราย..ที่หลังห้ามทำอย่างนี้อีกนะ” ตำรวจคุ ไสวาระเสียงแข็ง

“อะ..อ้อออออ” ไสวาระแสร้งร้องไห้แงเหมือนเด็กๆ

(ยอดนักสืบจิ๋ว โคนัน เล่ม18)

บทที่ 3

ทฤษฎีจิตวิทยาบุคลิกภาพ

แนวคิดทฤษฎีพัฒนาการมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการศึกษามนุษย์ในลักษณะองค์รวม เนื่องจากทฤษฎีจะช่วยอธิบายและวิเคราะห์พัฒนาการด้านต่าง ๆ ของมนุษย์ ทั้งด้านความคิด ลักษณะอารมณ์ และพฤติกรรม เป็นพื้นฐานที่บ่งบอกลักษณะปกติและผิดปกติที่พบในพัฒนาการแต่ละขั้นแต่ละวัย ช่วยให้เกิดความเข้าใจชัดเจนในการศึกษา สำหรับแนวคิดทฤษฎีพัฒนาการของมนุษย์มีแนวคิดที่หลากหลายแตกต่างกันไปตามความเชื่อพื้นฐานและหลักการมองมนุษย์ในแง่มุมต่าง ๆ ซึ่งแต่ละทฤษฎีก็จะมีจุดเด่นและมุมมองที่แตกต่างกันสามารถเลือกใช้ตามความเหมาะสม ในที่นี้จะขอลำถึงทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับตัวละคร ดังนี้

3.1 ทฤษฎีของซิกมันด์ ฟรอยด์

ฟรอยด์(Sigmund Freud : 1856-1939) เป็นประสาทแพทย์ชาวออสเตรีย ผู้เป็นที่รู้จักในฐานะบิดาแห่งจิตวิเคราะห์ ได้อธิบายถึงโครงสร้างบุคลิกภาพว่า ประกอบด้วยพลัง 3 ประการ ได้แก่ Id, Ego และ Super Ego พลังทั้ง 3 มีลักษณะเฉพาะตัว แต่ก็มีอิทธิพลต่อกันและทำงานร่วมกัน บุคลิกภาพของใครจะมีลักษณะเช่นไรขึ้นอยู่กับพลัง Id, Ego และ Super Ego ทำงานประสานร่วมกันในลักษณะอย่างไร

1. **Id**เป็นพลังที่ติดตัวมนุษย์มาตั้งแต่เกิด จึงหมายรวมทั้งสัญชาตญาณด้วย เป็นพลังเพื่อให้ได้มาซึ่งความพอใจ โดยไม่คำนึงถึงเหตุผล มีชื่อเรียกอีกอย่างว่า พลังแสวงหาความสุข หากไม่ได้รับความพอใจตอบสนอง Id จะเป็นผลร้ายต่อพัฒนาการบุคลิกภาพที่สมดุลในภายหน้า
2. **Ego**เป็นพลังแห่งการรู้และเข้าใจ การรับรู้ข้อเท็จจริง การใช้เหตุผล การดำเนินการเพื่อบรรลุเป้าหมาย การแสวงหาวิธีการเพื่อตอบสนอง Id
3. **Super Ego**เป็นพลังที่เกิดจากการเรียนรู้ เช่นเดียวกับ Ego แต่แตกต่างกับ Ego โดยลักษณะ คือเป็นส่วนหนึ่งเกี่ยวกับค่านิยมต่างๆ เช่น ความดี ความชั่ว ฯลฯ Super Ego หักห้ามความรุนแรงของพลัง Id โดยเฉพาะพลังจากสัญชาตญาณแรงขับทางเพศและความก้าวร้าว

การทำงานร่วมกันของพลังทั้ง 3 ลักษณะบุคลิกภาพของคนเกิดจากการทำงานร่วมกันของพลังทั้ง 3 นี้ พลังใดมีอิทธิพลเหนือพลังอื่นย่อมเป็นตัวชี้ลักษณะบุคลิกภาพของคนนั้น เช่น ถ้ามีพลัง Id สูง บุคลิกคนนั้นก็จะเป็นเด็กไม่รู้จักโต เอาแต่ใจตนเอง ถ้า Ego มีอำนาจสูง คนนั้นจะเป็นคนมีเหตุผล เป็นนักปฏิบัติ ถ้า Super Ego มีอำนาจสูง ก็เป็นนักอุดมคตินักทฤษฎี (ศรีเรือน แก้วกังวาน, 2552 :10)

พลังทั้ง 3 ทำให้เกิดทฤษฎีจิตวิทยาที่ใช้อธิบายตัวละครในการ์ตูนเรื่องยอดนักสืบจิ๋ว โคนัน ได้ดังนี้

1. **การทำตนให้เหมือน (Identification)**คือการเลือกบุคคลบางคนเป็นแบบเพื่อทำตาม เช่น เด็กเลียนแบบแม่หรือพ่อ เมื่อโตขึ้นเขาเอาอย่างบุคคลที่เขารู้สึกว่าสำคัญหรือประสบผลสำเร็จในชีวิตอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือเป็นผู้นิยมในสายตาของเขากระบวนการ Identification มักเป็นกระบวนการในภาวะจิตใต้สำนึกและผันแปรไปตามอายุของคน ฟรอยด์กล่าวว่า

คนไม่เลียนแบบทุกอย่างทุกอย่างจากบุคคลที่เขายึดเป็นแบบ
 เขาคัดเลือกเลียนแบบเฉพาะลักษณะบุคลิกภาพที่เขาต้องการ
 ตั้งแต่เป็นเด็กจนกว่าบุคลิกภาพของตัวเองจะลงตัว เขาได้ลอกเลียนแบบ (Identify) ลักษณะบุคลิกภาพต่างๆ
 จากคนที่เขานิยม สังเกตกันมากมายในหลายช่วงตอนของชีวิต (ศรีเรือน แก้วกังวาน, 2552 : 15)

2. การแสดงปฏิกิริยาแกล้งทำ

(Reaction

Formation) ผู้ที่มีความรู้สึกรูปอย่างหนึ่งแต่ไม่กล้าแสดงออกตรงไปตรงมา เพราะเหตุจำเป็นอย่างใดอย่างหนึ่ง
 เช่น กลัวเสียหน้า กลัวว่าจะไม่เด่น กลัวว่าจะไม่เท่าเทียมกับคนอื่น จิตได้สำนึกงจใจให้ใช้กลวิธีนี้ เช่น
 รู้สึกเกลียดแต่แสร้งทำเป็นรัก การแสดงปฏิกิริยาแกล้งทำนี้เมื่อแสดงบ่อยๆ

จะกลายเป็นลักษณะนิสัยประจำตัวของบุคคล

พฤติกรรมแสร้งนี้ในชีวิตประจำวันบุคคลอาจใช้เพื่อแก้ปัญหาชีวิตเป็นครั้งคราว

แต่หากบุคคลใดใช้กลวิธีนี้มากและรุนแรงแล้ว

เป็นการพัฒนาบุคลิกภาพที่อ่อนแอเพราะบุคคลนั้นอยู่ในโลกของการหลอกลวงตนเองและหลอกผู้อื่น

เสมือนอยู่ในโลกมายาตลอดเวลา สภาพนี้เป็นภัยต่อสุขภาพจิตเป็นอย่างยิ่ง (ศรีเรือน แก้วกังวาน, 2552 : 32)

3. ความวิตกกังวลต่อสิ่งที่เป็นจริง

เป็นความเจ็บปวดที่เนื่องมาจากโลกภายนอกที่คนเราไม่รู้ได้เห็นอยู่

อันเกิดจากเงื่อนไขของสิ่งแวดล้อมภายนอกบางอย่างกดดัน

การรับรู้อันตรายและความวิตกกังวลที่ถูกกระตุ้นในคนเรานั้น อาจฝังแน่น

ถ่ายทอดจากบรรพบุรุษและมีแนวโน้มสืบเนื่องมาจั้งปัจจุบัน ต่อสิ่ง บางสิ่ง และสภาพแวดล้อมบางประการ

หรือความกังวลนั้นมาสั่งสมเอาในภายหลังก็ได้ (ศรีเรือน แก้วกังวาน, 2552 : 48)

4. ความร้อนรนใจ

(Anxiety) สิ่งแวดล้อมมีสิ่งที่ย่มขู่และบีบคั้นมนุษย์

จึงทำให้มนุษย์มีความร้อนรนใจ ความร้อนรนใจแบ่งออกเป็น 3 ชนิด คือ

1. ร้อนรนในเรื่องที่เป็นจริง (reality anxiety) เป็นการร้อนเพราะกลัวความจริงบางอย่าง

2. ร้อนรนใจเพราะจิตคิดเอง (neurotic anxiety)

เป็นความร้อนรนใจที่เกิดขึ้นเนื่องจากกลัวแรงขับในใจของตนเองไม่อยู่ทั้งนี้กลัวถูกทำโทษด้วย

3. ร้อนรนใจเพราะกลัวผิดกลัวบาป (moral anxiety)

เป็นความกลัวความรู้สึกผิดชอบของตนเอง หรือกลัวบาป ทั้งนี้เกิดขึ้นเพราะเคยถูกทำโทษมาก่อน

ความร้อนรนใจนั้นมีประโยชน์ในแง่ที่เป็นสัญญาณเตือนภัย

และเป็นสภาวะของความตึงเครียดในใจซึ่งได้จากสิ่งแวดล้อม

ความร้อนรนใจประเภทแก้ไขยากหน่อยคือ “ traumatic anxiety”

ซึ่งเป็นอาการช็อคจนทำให้คนถดถอย กลับไปสู่ภาวะความเป็นเด็กช่วยตัวเองไม่ได้

ทั้งนี้เพราะเวลาที่ ego ไม่สามารถใช้วิธีแบบรู้สำนึกหรือจริงๆ (realistic)

มันก็จะกลับไปใช้กลไกป้องกันตัวไว้ซึ่งเหตุผล เหล่านี้เป็นเรื่องของความร้อนรนใจ (นพมาศ

ธีร์เวสิน,2540 :13)

5. การถดถอย (Regression) การถดถอยนั้น โยงกันอย่างใกล้ชิดกับการยึดติด

การถดถอยคือการที่บุคคลได้พบประสบการณ์เลวร้าย (traumatic experience)

คนตกใจและมีกรีธากลับไปสู่อาการของเด็กคือกลัวจนทำอะไรไม่เป็นช่วยตัวเองไม่ได้

ปกติคนมักจะถดถอยกลับไปสู่ช่วงที่ตนเคยยึดติด

ทั้งการยึดติดและถดถอยนั้นจะเกิดขึ้นไม่เต็มที คือพอจะเป็นแต่ไม่หมดบุคลิกภาพ

และทั้งคู่ยังรับผิดชอบต่อความไม่ราบเรียบของพัฒนาการทางบุคลิกภาพ (นพมาศ ธีร์เวสิน ,2540 :16)

6. จิตสำนึก (Conscious Mind) ซึ่งเป็นสภาวะที่บุคคลรับรู้ตามประสาทสัมผัสทั้งห้า

ที่บุคคลจะมีความรู้ตัวตลอดเวลาว่ากำลังทำอะไรอยู่ คิดอะไรอยู่ คิดอย่างไรเป็น การรับรู้โดยทั่วไปของมนุษย์

ที่ควบคุมการกระทำส่วนใหญ่ให้อยู่ในระดับรู้ตัว (Awareness) และเป็นพฤติกรรมที่แสดงออกมา

โดยมีเจตนา

และมีจุดมุ่งหมายจิตสำนึกเป็นส่วนที่ทำให้บุคคลมีพฤติกรรมสอดคล้องกับหลักความเป็นจริงในสถานการณ์

ณ์ต่างๆ โดยอาศัยหลักแห่งเหตุผล และศีลธรรมที่ตนเองเชื่อถือเพื่อเป็นแนวทางในการแสดงพฤติกรรม

(นพมาศ ธีร์เวสิน,2540 :18)

3.2 ทฤษฎีของคาร์ล จุง

คาร์ล กุสทัทฟุง (Carl Gustav Jung : 1875-1961) เป็นนักจิตบำบัดและจิตแพทย์ชาวสวิส ผู้ก่อตั้งสำนักจิตวิทยาวิเคราะห์ จุงเสนอและพัฒนามโนทัศน์บุคลิกภาพแบบเปิดตัวและเก็บตัว ต้นแบบ

และจิตไร้สำนึกสะสม ผลงานของเขามีอิทธิพลต่อจิตเวชศาสตร์และในการศึกษาศาสนา วรรณกรรม และสาขาที่เกี่ยวข้องจึงได้อธิบายถึงทฤษฎีจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการตื่นเรื่องของคนกึ่งสัตว์ โคนัน ดังนี้

1.ปม (Complexes) ปมในที่นี้หมายถึงการรวมตัวของความรู้สึก ความคิด การรับรู้ และความทรงจำที่อยู่ใน personal unconscious ยกตัวอย่างเช่น ปมเกี่ยวกับแม่ ซึ่งเกิดจากประสบการณ์ที่มีเกี่ยวกับแม่ ปมนี้แทบเรียกว่าสากลก็ได้เพราะมีการเรียกอาณาเขตทางแผ่นดินว่า แผ่นดินแม่ ถ้าหากถูกปมครอบก็อาจจะมึปฏิกิริยาเช่น นโปเลียนถูกคำว่าแผ่นดินแม่ (mother-land) ครอบจนบ้าอำนาจ พยายามขยายอาณาเขตฝรั่งเศส

แกนกลางของระบบและระบบย่อยรอบข้างอาจไร้สำนึกเวลาใดเวลาหนึ่งแต่ก็สามารถรู้สำนึกได้โดย การติดต่อ (นพมาศ ชีร์เวศิน,2540 :23)

2.การไร้สำนึกร่วม (The Collective Unconscious) เป็นระบบที่อาจมีอำนาจมากที่สุดในจิตใจ และในกรณีจิตผิดปกติก็จะครอบงำ ego และการไร้สำนึกส่วนตัว (personal unconscious) ตามความคิดของ Jung นั้น ความไร้สำนึกร่วมมาจากวิวัฒนาการของมนุษย์ตั้งแต่อดีตกาล อาจจะเป็นประสบการณ์ของชนหลายรุ่น และไม่เกี่ยวข้องอะไรกับชีวิตส่วนตัว และอาจจะเป็นสากลด้วย มนุษย์ทุกคนมีสิ่งนี้ เหมือนกับ โครงสร้างของสมองจะเหมือนกันในชนหลายรุ่น หรือนานที่เดียว ทั้งนี้เพราะมีวิวัฒนาการร่วม สิ่งนี้เป็นตัวแปรที่มีแนวโน้มในการก่อพฤติกรรมมันเป็นความเป็นไปได้ซึ่งเกิดจากการสะสมจากชนหลายรุ่น ดังนั้นการไร้สำนึกร่วมในที่นี้จึงหมายถึงร่วมกับบรรพชนหลายรุ่น (นพมาศ ชีร์เวศิน,2540 :29)

3.แม่พิมพ์ (Archetype) แม่พิมพ์หรือแม่แบบนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงสร้างจิตไร้สำนึกร่วม มันเป็นภาพของสิ่งที่มนุษย์คิดว่าควรจะเป็นตั้งแต่โบราณกาล มักถูกถ่ายทอดจากชนรุ่นก่อน แม่พิมพ์นี้สามารถจะเข้าไปในจิตไร้สำนึกได้โดยประสบการณ์ ความเชื่อ ไร้มูล ความฝัน ส่วนมีส่วนของแม่พิมพ์นี้เข้าไปเกี่ยวข้อง กล่าวคือมันพร้อมที่จะแสดงตนไม่ว่าจะที่ไหน (นพมาศ ชีร์เวศิน,2540 :31)

4.วิกฤตการณ์วัยกลางคน (Middle Life Crisis) มนุษย์จะใช้พลังกับการอยู่รอดเป็นหลัก พอถึงช่วงอายุ 30-40 ปี จะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมาก คนวัยกลางคนจะหมกมุ่นกับตัวเองมากขึ้น และอารมณ์รุนแรงน้อยลง ความฉลาดแบบสุ่มก็จะเข้ามาแทนที่ความร้อนแรงทางกายและใจ

ผู้คนวัยนี้จะใช้พลังในกิจกรรมทางสังคม ศาสนา และปรัชญา

แต่หากใช้พลังที่มีมากไม่เป็นก็จะมีปัญหาด้านการปรับตัว (นพมาศ ชีร์เวศิน,2540 :37)

5.ความก้าวหน้าและความถดถอย (Progression and Regression)

พลังของมนุษย์นั้นถ้าไม่ก้าวหน้าก็จะถดถอย คำว่าก้าวหน้า คือ ego

ที่รู้สำนึกได้ปรับตัวเข้ากับความต้องการของทั้งสิ่งแวดล้อมและความต้องการของจิตไร้สำนึกในกระบวนการก้าวหน้าทั่วไปนั้นพลังที่ขัดแย้งกันทั้งหลายจะรวมตัวกัน และเป็นกระบวนการทางจิตที่สามัคคีกัน

แต่ถ้าการก้าวหน้าถูกขวางด้วยสิ่งแวดล้อม พลังหรือ libido ของมนุษย์ก็จะไหลเข้าไปในจิตไร้สำนึก การถดถอยไม่จำเป็นต้องมีผลร้ายตลอดไป

การถดถอยชั่วคราวเป็นสิ่งดีเพราะจะได้เข้าไปพบกับสิ่งที่เก็บกดไว้

ประโยชน์เหล่านี้ช่วยลดความคับแค้นใจ (นพมาศ ชีร์เวศิน,2540 :38)

6.ทัศนคติหันออกจากตัวเอง (Extraversion)

เป็นลักษณะที่บุคคลมุ่งสู่โลกภายนอกหรือสู่โลกของความเป็นจริง ลักษณะของบุคคลประเภทนี้คือ

ชอบออกสังคม นิสัยเปิดเผย รู้จักผ่อนปรนซึ่งทำให้ปรับปรุงตัวเองในสถานการณ์ต่างๆได้ง่าย

มีความสามารถสร้างสัมพันธกับผู้อื่น และไม่จริงจังกับความรู้อีโก้ (นพมาศ ชีร์เวศิน,2540 :49)

3.3 ทฤษฎีของแอลเดอร์

แอลเดอร์ (Alfred Adler : 1870-1937) เป็นชาวออสเตรีย

เคยเข้าร่วมกลุ่มสมาคมวิเคราะห์จิตแห่งเวียนนา ได้อธิบายถึงทฤษฎีจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการดุนเรื่องขอดน กสี่บจิว โคนัน ดังนี้

1.ความพิเศษหรือไม่เหมือนใครของบุคลิกภาพ (Uniqueness of Personality)

มนุษย์แต่ละคนมีความพิเศษของตัวเอง มีจุดรวมของแรงจูงใจ มีลักษณะพิเศษ มีความสนใจต่างกัน

มีค่านิยมต่างกัน

มนุษย์จะมุ่งแสวงหาแนวทางของชีวิตที่มีความพิเศษจึงจำเป็นต้องมีชีวิตที่สมบูรณ์ในหลายแง่หลายมุม

โดยที่ต้องพัฒนาทุกอย่างเต็มที่ในขอบข่ายของความถูกต้องและมีศีลธรรม

หมายความว่ามนุษย์ต้องพัฒนาทั้งกายและใจของตนเองในขณะที่พัฒนาสังคมด้วย

การมองไปแล้วเห็นความหวัง เห็นอนาคต มีความสำคัญต่อจิตวิทยาการดำรงชีพอยู่มาก

เพราะความหวังทำให้คนมีกำลังใจ (นพมาศ ชีร์เวศิน,2540 :51)

2.การต่อสู้เพื่อความเหนือกว่า (Striving for Superiority)

เป็นการต่อสู้เพื่อบรรลุความสมบูรณ์แบบและเป็นการผลักดันให้มนุษย์สูงขึ้น และการพยายามต่อสู้เพื่อให้ตัวเองดีขึ้นนี้เป็นเรื่องราวที่ติดตัวมา กล่าวคือมนุษย์ทุกคนต้องการการก้าวหน้าที่จริงแล้วมนุษย์ต้องการรักษาความเคารพตนเอง ถึงแม้จะไม่บ้าอำนาจมากก็ตาม คนผิดปกติจะเอาแต่ใจตัวหรือเห็นแก่ตัว แต่คนปกติจะมีเป้าเพื่อสังคมมากกว่า (นพมาศ ชีร์เวสิน, 2540 :58)

3.การสร้างสรรคตน (Creative self) ผลที่เกิดจากการสร้างสรรค์ตนเป็นกระบวนการระหว่างสิ่งเร้า

การตอบสนอง และกระตุ้นบุคคลให้แสดงพฤติกรรม

พฤติกรรมนี้จะเกิดจากบูรณาการของพันธุกรรมและประสบการณ์

คือพันธุกรรมจะให้คุณสมบัติทางด้านความสามารถ

ส่วนสิ่งแวดล้อมจะกำหนดขอบข่ายความสามารถที่มีอยู่

อาจกล่าวได้ว่าพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อมเปรียบเสมือนวัตถุดิบที่บุคคลนำมาใช้ในการสร้างสรรค์วิถีทางเพื่อสร้างทัศนคติที่มีต่อชีวิตและแต่ละบุคคลก็มีวิธีการของตนที่จะใช้หรือจัดการกับวัตถุดิบเหล่านี้ (นวลลอสสุภาพล, 2527 :119)

3.4 ทฤษฎีของอัลพอร์ต

อัลพอร์ต (Gordon Allport : 1897-1967) เป็นชาวอเมริกัน

เขามีอิทธิพลในด้านจิตวิทยาแม้ว่างานของเขาจะถูกอ้างถึงน้อย

เขาได้อธิบายถึงทฤษฎีจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการรู้เรื่องของคนสักชีวิต โคนัน ดังนี้

1.มีความสัมพันธ์อันดีกับผู้อื่น (Warm Relatedness to

Others) บุคคลที่มีวุฒิภาวะย่อมมีความสามารถสร้างความสัมพันธ์อันอบอุ่นกับบุคคลอื่น สิ่งนี้มีลักษณะ 2

ประการ คือ ประการแรก มีสัมพันธ์ภาพ (intimacy)

บุคคลที่มีวุฒิภาวะย่อมมีคุณลักษณะของความสามารถที่จะรักผู้อื่น

ไม่ว่าจะเป็นความรักต่อครอบครัวหรือกับเพื่อนๆ ประการที่ 2 คือมีความเข้าใจผู้อื่น (compassion)

บุคคลที่มีวุฒิภาวะย่อมไม่มีอคติในการติดต่อกับบุคคลอื่น จากลักษณะทั้ง 2

ประการนี้จึงเสนอแนะว่าบุคคลที่มีวุฒิภาวะย่อมไม่นินทาผู้อื่น

กล่าวอีกอย่างหนึ่งบุคคลที่มีวุฒิภาวะจะต้องปฏิบัติตามเกณฑ์และ”ไม่ทำให้บรรยากาศเป็นพิษ” (นวลลอสสุภาพล, 2527 :198)

3.5 ทฤษฎีของโกลด์สไตน์

โกลด์สไตน์ (Kurt Goldstein : 1878-1965)

ได้อธิบายถึงทฤษฎีจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ของคอนิกส์บิจูว์ โคนัน ดังนี้

1.การเข้าใจตนเองอย่างแท้จริง (Self Actualization)

การเข้าใจตนเองอย่างแท้จริงคือแรงจูงใจที่สำคัญ

สิ่งที่แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างแรงขับและแรงจูงใจที่จะเข้าใจตนเองอย่างแท้จริง คือแรงขับต่างๆ เช่น ความหิว ความต้องการทางเพศ ความต้องการอำนาจ ความต้องการสัมฤทธิผล และความกระตือรือร้น สิ่งต่างๆเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงจุดประสงค์ของชีวิตเท่านั้น แต่การทำสิ่งเหล่านี้ให้เป็นความจริงจะเป็นการทำงานของแรงจูงใจที่จะเข้าใจตนเองอย่างแท้จริง เช่นเมื่อหิวก็จะต้องหาอาหาร

การเข้าใจตนเองอย่างแท้จริงเป็นแนวโน้มการสร้างสรรค์ที่มีอยู่ในธรรมชาติของมนุษย์

มันเป็นเครื่องมือที่จะทำให้อินทรีย์ได้พัฒนาอย่างเต็มที่และสมบูรณ์แบบยิ่งขึ้น (นวลลออ สุภาพล, 2527 : 248)

บทที่ 4

ทฤษฎีจิตวิทยาและพฤติกรรมตัวละคร

4.1 คูได้ชินอิจิ (เอโดกาว่า โคนัน)

พฤติกรรมการสอบสวนและพฤติกรรมการกล้าแสดงออกเชื่อมโยงกับทฤษฎีการทำตนให้เหมือน

ทั้ง 2 พฤติกรรมได้รับอิทธิพลมาจากพ่อแม่ ทั้งความฉลาดด้านการสืบสวนและการกล้าแสดงออก เพราะ โคนันอยู่กับพ่อแม่ตั้งแต่เด็ก เขาจึงมีพัฒนาการตามพ่อแม่ของเขา

พรอยด์ได้อธิบายว่าเด็กมักเลียนแบบบุคคลที่ประสบความสำเร็จ ซึ่งพ่อของโคนันเป็นนักเขียนแนวสืบสวนสอบสวนที่มีชื่อเสียง และแม่ของเขาก็เป็นดาราที่โด่งดังในยุคนั้น อาจกล่าวได้ว่าโคนันเลียนแบบพ่อแม่ของเขาเพราะต้องการประสบความสำเร็จ

พฤติกรรมความกระตือรือร้นเชื่อมโยงกับทฤษฎีการเข้าใจตนเองอย่างแท้จริง

เมื่อปรารถนาสิ่งใดย่อมต้องตอบสนองต่อสิ่งนั้น เมื่อโคนันต้องการมีส่วนร่วมในการสืบคดี เขาจึงต้องใช้วิธีต่าง ๆ นานาเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง โดยการพูดเพื่อให้อื่นคล้อยตาม จนในที่สุดเขาก็ตอบสนองความต้องการของตัวเองได้

4.2 โมริ รัน

พฤติกรรมความเข้มแข็งและอ่อนแอเชื่อมโยงกับทฤษฎีการแสดงปฏิกิริยาแกล้งทำ

รันที่ภายนอกดูเข้มแข็งแต่เมื่อถึงเวลาที่อ่อนแอกลับไม่กล้าแสดงออกมาเพราะหากเพื่อนของเธอเศร้าแล้ว เธอจะเศร้าตามไม่ได้ เพราะไม่อยากให้ใครต้องมาเป็นห่วง รันแสดงปฏิกิริยาแกล้งทำเพื่อแก้ปัญหาทำให้ทุกคนที่อยู่รอบตัวเธอสบายใจ

พฤติกรรมความรักเพื่อนเชื่อมโยงกับทฤษฎีความสัมพันธ์อันดีกับผู้อื่น

อัลพอร์ตกล่าวว่าบุคคลที่มีวุฒิภาวะย่อมมีความสามารถที่จะรักผู้อื่น รันถือว่าเป็นบุคคลที่มีวุฒิภาวะพอสมควรด้วยความที่ต้องรับผิดชอบตัวเองมาตั้งแต่เด็ก ทำให้รันเป็นคนที่มีความคิดเป็นผู้ใหญ่และมีความรับผิดชอบ ไม่เอาเปรียบผู้อื่น แม้จะอยู่ในสถานการณ์ที่ลำบากแต่รันก็เลือกที่จะรับผิดชอบตัวเองให้ดีที่สุด และรักษาเพื่อนรักไว้ให้นานที่สุด

พฤติกรรมความเป็นห่วงผู้อื่นเชื่อมโยงกับทฤษฎีทัศนคติหันออกจากตัวเอง

มนุษย์เป็นสัตว์สังคมดังนั้นการพึ่งพาอาศัยกันเป็นเรื่องที่ดีที่สุด รันเป็นคนที่เป็นห่วงคนอื่นมากจนอาจเป็นห่วงมากเกินไป แต่ในสถานการณ์ที่ตึงเครียดระหว่างรันกับบุคคลอื่น รันก็สามารถแก้ไขสถานการณ์นั้นให้กลับมาดีได้

4.3 โมริ โคโกโร่

พฤติกรรมความลำเอียงเชื่อมโยงกับทฤษฎีความก้าวหน้าและความถดถอย

โคโกโร่ที่ดูเป็นคน ไม่เอาไหนมักจะลำเอียงเข้าข้างสาวสวยเสมอ แม้เขาจะรู้ผิดถูกแต่เมื่อสิ่งแวดล้อมพาไป หรือ โคนสาวสวยร้องขอเขามักจะหลงใหลไปในความลุ่มหลง ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการทำงาน จนในบางครั้งเขาถูกใช้เป็นเครื่องมือในการฆาตกรรม

พฤติกรรมความเป็นพ่อเชื่อมโยงกับทฤษฎีจิตสำนึก

ทุกครั้งโคโกโร่จะดูเซ่อซ่า งานการไม่เอาไหน แต่เมื่ออยู่ในสถานการณ์ที่รันต้องตกอยู่ในอันตราย จิตใต้สำนึกเขาจะสั่งการให้แสดงความเป็นพ่อออกมาอย่างเต็มที่และจริงจังจนดูเหมือนเป็นคนละคน และเขาจะไม่ยอมแพ้จนกว่ารันจะปลอดภัย พฤติกรรมเหล่านี้จะอาศัยเหตุผลและศีลธรรมในการแสดงออก

พฤติกรรมรักความยุติธรรมเชื่อมโยงกับทฤษฎีวิฤตการณ์วัยกลางคน

โคโกโร่เป็นคนวัย 30 ปลายๆ ถึงแม้นิสัยภายนอกจะดูเซ่อซ่า และไม่จริงจังกับทุกเรื่อง แต่เขาก็เป็นคนรักเพื่อนพ้องมาก เมื่อเพื่อนทำผิดเขาจะตักเตือนและไม่เข้าข้างเพื่อน แม้เพื่อนจะเป็นสาวสวยและร้องขอให้เขาช่วยแต่ถ้าเป็นสิ่งที่ผิดเขาก็จะทำตามกฎหมาย

4.4 ฮัตโตรี เฮย์จิ

พฤติกรรมความใจร้อนเชื่อมโยงกับทฤษฎีการสร้างสรรค์ตน // แม่พิมพ์ // การไร้สำนึกร่วม // ปม

ความใจร้อนของเฮย์จิเกิดจากสภาพแวดล้อมของเขา เพราะเขาเป็นคน โอซาก้าและคน โอซาก้ามักมีนิสัยใจร้อน พุดจากระโหกโสกฮากแต่รักบ้านเกิดตัวเองมากๆ ในบางครั้งความใจร้อนของเขาทำให้เหตุการณ์ยิ่งเลวร้ายมากขึ้น พฤติกรรมนี้อาจกล่าวได้ว่าได้รับอิทธิพลมาจากวัฒนธรรมจากบ้านเกิดของเขาส่งผลให้เขามีนิสัยเหล่านี้ตามมา

พฤติกรรมความอยากเอาชนะเชื่อมโยงกับทฤษฎีการต่อสู้เพื่อความเหนือกว่า

ผู้ชายมักมีนิสัยชอบการแข่งขันเฮย์จิก็คือเช่นกัน ด้วยความที่เขาใจร้อนและเอาแต่ใจตัวเอง ทำให้ชอบการเอาชนะ และอยากเป็นที่หนึ่งในทุกๆด้าน โดยเฉพาะด้านการสืบสวน

แต่เขามีคู่แข่งคือชินอิจิเขาจึงต้องทำทนายแข่งชิงความเป็นหนึ่ง
และความใจร้อนอยากเอาชนะของเขาทำให้ผลการสืบสวนบิดเบือนไป
ในการแข่งขันครั้งนั้นจากที่จะชนะเลยต้องแพ้ให้ชินอิจิอย่างราบคาบ

4.5 ดร.อาคาสะ อิโรชิ

พฤติกรรมความรักเด็กเชื่อมโยงกับทฤษฎีความสัมพันธ์อันดีกับผู้อื่น

พฤติกรรมนี้มีลักษณะคล้ายกับรักผู้อื่น จึงใช้ทฤษฎีเดียวกัน
ดร.อาคาสะมีอายุมากแต่ยังไม่มีลูก เขาจึงรู้สึกเหงาจะนั้นการที่เขาได้อยู่กับเด็กๆ
ทำให้เขาได้เติมเต็มความรักที่ขาด และมอบความรักเหล่านั้นให้เด็กๆด้วย

พฤติกรรมความพยายามเชื่อมโยงกับทฤษฎีความพิเศษหรือไม่เหมือนใครของบุคลิกภาพ

มนุษย์ทุกคนมีเป้าหมายในการประสบความสำเร็จ และหากจะสำเร็จได้ต้องลงมือทำ
ดร.อาคาสะเป็นคนที่ไม่ยอมแพ้ต่ออุปสรรค และไม่เคยหมดหวัง
เขามักจะใช้เวลาว่างในการคิดค้นสิ่งประดิษฐ์ใหม่เสมอๆ แม้จะล้มเหลวบ้างในบางครั้ง แต่เขาไม่เคยย่อท้อ

4.6 ไสบาระ ไอ(มียาโนะ ชิโฮ)

พฤติกรรมความไม่น่าไว้วางใจเชื่อมโยงกับทฤษฎีความร้อนรนใจ

เพราะไสบาระหลบหนีออกมาจากองค์กร
ทำให้เธอรู้สึกกดดันและหวาดกลัวสิ่งรอบตัวจนไม่ยอมเปิดเผยตัวจริงให้ใครรับรู้
ความร้อนรนใจไบทฤษฎีของฟรอยด์มี 3 ประเภท พฤติกรรมนี้เป็นประเภทที่ 3 คือ
ร้อนรนใจเพราะกลัวผิดกลัวบาป (moral anxiety) เพราะไสบาระเคยถูกทำโทษก่อนหลบหนีออกมา
เธอเลยไม่กล้าไว้วางใจใคร จึงทำให้เธอเป็นคนไม่น่าไว้วางใจ

พฤติกรรมความหวาดกลัวเชื่อมโยงกับทฤษฎีการถดถอย // ความวิตกกังวลต่อสิ่งที่ป็นจริง

การโดนทำโทษในอดีตเป็นเหตุการณ์ที่เลวร้ายที่ไสบาระไม่มีวันลืม
แม้ในตอนนีเธอจะกลายเป็นเด็กที่คนในองค์กรจำไม่ได้

แต่เธอมักจะหวาดกลัวเมื่อเธอรับรู้ถึงกลิ่นของคนในองค์กรที่อยู่รอบตัวเธอ
ในตอนนั้นเธอจะมีสีหน้าที่ซีดและแวตาวาดกลัวอย่างชัดเจน

พฤติกรรมการเสแสร้งเชื่อมโยงกับทฤษฎีการแสดงปฏิกิริยาแกล้งทำ

ภายนอกไฮบาระดูเป็นเด็กที่ดูฉลาดเกินเด็กเหมือน โคนัน
และในบางครั้งที่ต้องเสี่ยงอันตรายจนถูกดู เธอก็จะแกล้งร้องไห้เหมือนเด็กๆ
เพื่อให้ผู้ใหญ่เชื่อว่าแม่จะดูสุขุมแต่ยังไงเด็กก็คือเด็ก
การแสดงพฤติกรรมนี้เป็นการแสดงออกเพื่อแก้ไขสถานการณ์ เพื่อหลอกให้ผู้อื่นเชื่อและไม่ลงโทษเธอ
บางครั้งที่ไฮบาระไม่ยากโค่นบ่น เธอมักจะใช้พฤติกรรมนี้เสมอๆ

สรุป

ละครทุกเรื่องจำเป็นต้องมีตัวละครที่มีลักษณะนิสัยแตกต่างกัน การดูเองก็เช่นกัน การดูเรื่องยอดนักสืบจิ๋วโคนัน เป็นเรื่องที่มีตัวละครมีนิสัยแตกต่างกันชัดเจน และพฤติกรรมเหล่านั้นก็มีที่มา และมีทฤษฎีที่สนับสนุน มีทั้งตัวละครที่มีความรัก ความหวาดกลัว ความลุ่มหลง ความโกรธ และความเอาแต่ใจ ที่แบ่งแยกพฤติกรรมของตัวละคร ทำให้รู้ว่าพฤติกรรมที่เกิดขึ้นมีที่มาอย่างไร และเพราะอะไรถึงมีพฤติกรรมเหล่านี้ บางพฤติกรรมก็มาจากจิตใต้สำนึก บางพฤติกรรมมาจากสิ่งแวดล้อม บางพฤติกรรมเกิดจากประสบการณ์ที่สั่งสมมา ทุกอย่างล้วนมีเหตุมีผล แต่ตัวละครบางตัวที่มีพฤติกรรมแบบหนึ่ง แต่เมื่อตกอยู่ในสถานการณ์ต่างๆก็จะเปลี่ยนพฤติกรรมเป็นอีกแบบหนึ่ง เป็นการเจริญเติบโตของจิตใจที่มีการพัฒนา โดยอาศัยแรงขับให้เกิดพฤติกรรมเหล่านั้น ในบางพฤติกรรมผู้เขียนจะอธิบายไว้ชัดเจนว่าทำไมตัวละครนี้ถึงมีพฤติกรรมแบบนี้ ซึ่งในบางพฤติกรรมที่แสดงออกมากไปอาจทำให้เกิดผลร้ายตามมา

บรรณานุกรม

หนังสือและเอกสารตีพิมพ์

กิติกร มีทรัพย์. (2523). *จิตวิเคราะห์*. กรุงเทพฯ: นพรัตน์.

เดโช สวานานนท์. (2526). *หลักคำสอนของนักจิตวิทยา*. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.

นับทอง ทองใบ. (2550). *ฝึกขนบแอนิเมชัน เอกลักษณะของ ฮายาโอะ มียาซากิ นักฝันแห่งตะวันออก*.

กรุงเทพฯ: มูลนิธิเด็ก.

นพมาศ ชีร์เวศิน. (2540). *ทฤษฎีบุคลิกภาพและการปรับตัว*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

นवलลออ สุภาพล. (2527). *ทฤษฎีบุคลิกภาพ*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

พลวัต. (2531). *แก้ปัญหาชีวิตด้วยจิตวิทยา*. กรุงเทพฯ: สร้างสรรค์-วิชาการ.

ศรีเรือน แก้วกังวาน. (2551). *ทฤษฎีจิตวิทยาบุคลิกภาพ*. กรุงเทพฯ: หมอชาวบ้าน.

ศักดิ์ดา วิมลจันทร์. (2549). *คิดแก้ให้ก้าว*. กรุงเทพฯ: เรือนแก้ว.

สุวรี สีวะแพทย์. (2549). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

อนุสรณ์ จันทพันธ์และบุญชัย โกศลธนากุล. (2550). *จิต ๖ :ศาสตร์ในการอ่านใจคน*. กรุงเทพฯ: อมรินทร์

พรินดีงแอนด์พับลิชชิง.

ข้อมูลจากเว็บไซต์

กฤษกร. (2550). *การวิเคราะห์ตัวละคร*. เข้าถึงเมื่อ 23 พฤศจิกายน 2558. เข้าถึงได้จาก [http://www.oknation.](http://www.oknation.net/blog/krisakorn/2007/05/09/entry-1)

[net/blog/krisakorn/2007/05/09/entry-1](http://www.oknation.net/blog/krisakorn/2007/05/09/entry-1)

จิรกิจ ศิริวัชรณะตระกูล. (2558). *ลักษณะตัวละคร*. เข้าถึงเมื่อ 23 พฤศจิกายน 2558. เข้าถึงได้จาก

<https://sites.google.com/site/pesavena/laksna-nisay-khxng-taw-lakhr>

ตัวเอก. (2558). เข้าถึงเมื่อ 23 พฤศจิกายน 2558. เข้าถึงได้จาก [https:// th.wikipedia.org/wiki/](https://th.wikipedia.org/wiki/)

%E0%B8%95%E0%B8%B1%E0%B8%A7%E0%B9%80%E0%B8%AD%

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – สกุล นางสาวนิสาชล ศรีพรัตน์
วันเดือนปีเกิด 15 พฤษภาคม 2537
ที่อยู่ 8 ซอย 5 แยก 1 ถนนบางบอน 3 แขวงบางบอน เขตบางบอน
จังหวัดกรุงเทพมหานคร 10160

ประวัติการศึกษา

พ.ศ.2551 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนฐานปัญญา

พ.ศ.2554 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบอน

พ.ศ.2558 กำลังศึกษาในระดับปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิต เอเชียศึกษา ภาษาเกาหลี

มหาวิทยาลัยศิลปากร